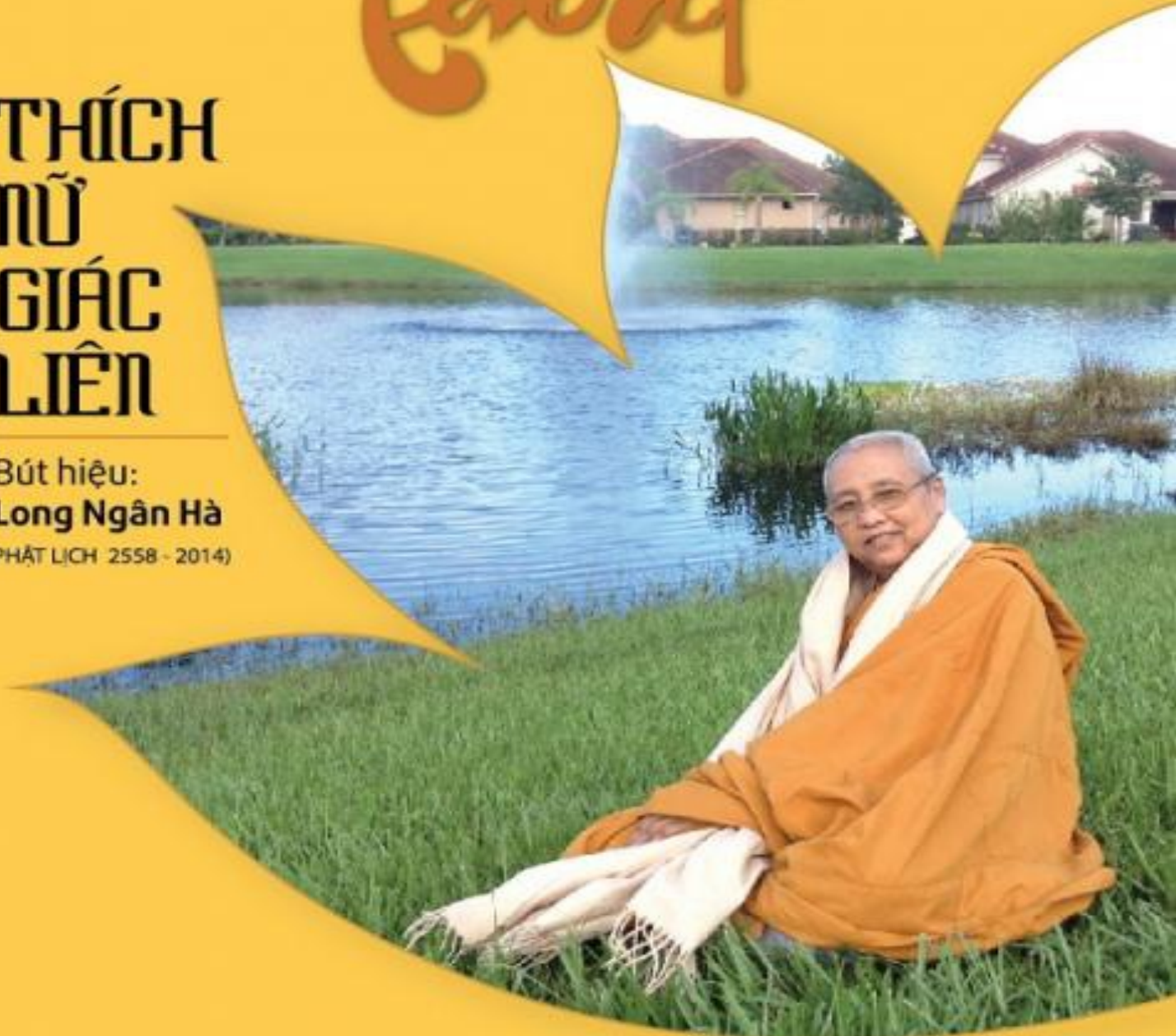

Bà Giải Thoát

THÍCH
NỮ
GIÁC
LIÊN

Bút hiệu:
Long Ngân Hà

(PHẬT LỊCH 2558 - 2014)

Lời giới thiệu

Tôi được may mắn sang Ấn Độ, được thầy Huyền Diệu trực tiếp dẫn đi lễ ở tứ động tâm - thánh địa của Phật, được nghe thầy giảng về Phật pháp. Sự màu nhiệm của Phật pháp đã cảm hóa tôi, nên tôi đã tình nguyện cắt tóc đi tu gieo duyên trong 7 ngày ở đất Phật. Người xuống tóc cho tôi là Sư bà Giác Liên. Những ngày ở Bồ Đề Đạo Tràng - Việt Nam Phật Quốc tự - Lâm Tì Ni ở Nepal, tôi luôn luôn được tiếp xúc với Ni sư, một người đôn hậu, luôn vui vẻ, gần gũi. Tôi được Ni sư tặng cho các tập thơ của Ni sư. Đọc thơ, tôi cảm nhận Ni sư đã dành hết tâm huyết của mình vào những sáng tác thơ và như có một sự màu nhiệm, những bài thơ của Ni sư cứ thấm mãi trong lòng tôi, mỗi bài thơ như những góc của cuộc đời để rồi mình cứ trải nghiệm, trải nghiệm!

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật!

Phạm Đức Hùng - tức Minh Hùng

Chuyên viên thanh tra nhà nước

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>

Tham gia cộng đồng chia sẻ sách :

Fanpage : <https://www.facebook.com/downloadsachfree>

Cộng đồng Google : <http://bit.ly/downloadsach>

Lời nói đầu

Ngay từ những ngày đầu tiên tìm hiểu về Phật pháp và bước chân vào con đường tu học, tôi đã có một niềm tin mạnh mẽ rằng: Tôi sẽ tìm cho mình được một lối sống thiện lành và một phương pháp thanh tịnh tâm trí. Vì đối với tôi, đạo Phật là một đạo sống chứ không phải là một môn học siêu hình, Đạo Phật mang đầy tính thực tiễn chứ không trừu tượng, suy tưởng. Và từ đó, tôi thực hành Phật pháp với một niềm tin như vậy! Tôi hiểu rằng không thể dễ dàng thoát khỏi mọi khổ đau, tìm được hạnh phúc và mong cầu giải thoát chỉ đơn giản bằng sự cầu nguyện hay thực hành các nghi lễ. Đức Phật đã từng nói: “Tâm trí là kẻ tiên phong trong tất cả các trạng thái tinh thần”, bất cứ chúng ta làm gì, việc đó bắt đầu nơi trí óc của chúng ta, vì vậy để ngăn chặn không cho những tư tưởng tội lỗi nổi lên trong đầu óc thì chúng ta chỉ cần làm điều thiện. Trong cõi Ta Bà này có quá nhiều khổ đau và sự ràng buộc, nhưng tôi vui mừng và tin tưởng rằng những gì tôi đang tu học và thực hành Phật pháp hôm nay đang là những mầm ươm giải thoát.

Có lẽ, ở nhiều kiếp xa xưa trước, tôi cũng đã có may mắn biết đến Phật pháp nên kiếp này tôi có phước lành được gặp nhiều quý Thầy, quý Sư cô. Cách đây không lâu, tôi được gặp Ni sư Thích Nữ Giác Liên, được đánh lễ Thầy, được trò chuyện cùng Thầy, được Thầy chia sẻ rất nhiều về cuộc đời và con đường tu học của Người, tâm trí tôi như bừng sáng và niềm tin vào Phật pháp càng trở dậy mãnh liệt trong tôi. Ni sư Thích Nữ Giác Liên - một con người đặc biệt, mang trong mình hai dòng máu Ấn - Việt, một người Thầy tuyệt vời, những lời tâm sự gần gũi, những lời dạy bảo rất đối bình dị nhưng thật sâu sắc. Đặc biệt, tôi và một vài đồng nghiệp của tôi còn được thưởng thức món bún riêu chay do Thầy trực tiếp nấu. Chia tay Thầy rồi, nhưng nụ cười hiền hậu, giọng nói nhẹ nhàng, lời pháp thâm sâu và những lời đạo ca thanh thoát vẫn làm rung động tâm hồn tôi.

Trước khi chia tay, Thầy không quên trao cho tôi tập bản thảo mang tên *Bờ giải thoát* mà chính Ni sư là tác giả. Tôi đã bị hấp dẫn ngay bởi tiêu đề của tập thơ - Bờ giải thoát - chính là bến bờ mà tôi và nhiều người trong chúng ta đang tìm cầu.

Đây là một tập thơ rất có giá trị được viết bởi một tu sĩ có tâm. Mỗi câu thơ, từng con chữ như nhắc nhở chúng ta, hướng dẫn chúng ta tu tập. Ngay tiêu đề cũng là những lời huấn thị, những lời dạy bảo và chúng ta chỉ việc “y giáo phụng hành”.

Thật ra, từ trước đến nay tôi hay nghe pháp thoại, nghe nhạc thiền, rồi đọc sách, tụng kinh để lấy đó làm cốt lõi, làm đường đi để tu tập. Lần đầu tiên tôi đọc thơ và dùng thơ làm hành trang tu tập. Tôi làm nghề tài chính kế toán nên khá xa lạ với thơ và hình như thấy thơ có gì đó rất ảo. Nhưng thơ của Ni sư Thích Nữ Giác Liên rất khác. Thơ của Ni sư là những lời dạy. Thơ của Thầy là hướng đạo, là khuyến tu.

Tôi đọc rất kỹ bài *Một đóa hồng liên*, cứ thấy quanh mình một đóa hoa sen hồng rất đẹp đang dâng lên cúng Phật. Hoa sen là biểu tượng của Đạo Phật. Sen hồng là biểu tượng của Việt Nam. Tôi ước mong ai ai trong số hơn 90 triệu dân Việt Nam cũng may mắn biết đến Phật pháp như tôi. Để cùng dâng đóa sen hồng thơm ngát lên chư Phật và chư Bồ Tát mười phương.

Tôi lại đọc thêm bài *Hoa ngát hương*. Tôi nguyện hương lòng, hương tâm của tôi và mọi bạn bè người thân bay đến mười phương chư Phật, chư Bồ tát. Tôi như thấy mình là một cây hương, một bông

sen đang tỏa hương thơm ngát.

Tôi nhất định sẽ tặng tác phẩm quý giá này đến người thân và bạn bè của tôi. Tôi nguyện mong những lời chỉ dạy của Ni sư Thích Nữ Giác Liên trong tác phẩm quý này đến tay thật nhiều độc giả!

Nguyễn Thị Hương

Phó Tổng giám đốc

Công ty Cổ phần Sách Thái Hà

Bức Tâm Thư

Bạch Đức Thế Tôn, Ngài là vị đạo sư trí tuệ tuyệt vời, Ngài đã dũng mãnh bỏ ngôi báu tốt đỉnh, sống đời phạm hạnh, tìm đạo và chứng đạo, mục đích cứu khổ chúng sinh, cách mạng hóa xã hội dân tộc Ấn Độ nặng nề phong kiến, kỳ thị giai cấp.

Ôi! Từ phụ, đấng Giáo chủ muôn đời của nhân loại, không riêng gì châu Á hay châu Âu. Ngài như mặt trời rực chiếu, cung cấp năng lượng, sinh khí cho muôn loài. Lời di giáo của Ngài trên 2000 năm còn ắt tàng trong gió, trong hư không, chúng con nghe trái tim rung động. Giáo lý duyên sinh, từ bi, trí tuệ, nhẫn nhục, vị tha.

Bạch Đức Thế Tôn! Con cảm nhận được Ngài, nguyện đời con theo dấu chân Ngài. Chúng con hậu học, sanh thân Phật nhập diệt, tuy thế, giáo lý phá mê bắt di, bắt dịch của Ngài là thuyền pháp nhẹ đưa chúng con vào thế giới vô cùng tận!

Kính thưa chư Tôn đức Tăng, Ni và chư Phật tử! Với ngòi bút ấu trĩ, tuy thế, Giác Liên lòng tha thiết với chánh pháp, nguyện góp vào vườn hoa văn nghệ vài cành sen vô úy, bằng những đạo ca và thơ cúng dường bậc Đại trí tuệ (Phật) và chư Hòa thượng tôn sư, chư huynh đệ tỷ muội, có gì thiếu sót, xin vui lòng tham khảo thêm.

Nam Mô Hoan Hỷ Tạng Bồ Tát.

Ngày 20 tháng 3 năm 2014

Ni sư Thích Nữ Giác Liên

Lời Giới Thiệu

Thưa quý độc giả, tôi có nhân duyên hầu chuyện với Ni sư Giác Liên - Viện chủ chùa Phước Hải (Mang Thít - Vĩnh Long). Ni sư đã sáng tác nhiều đạo ca mang tính chất thuần túy tôn giáo như những lời kinh cầu nguyện thiết tha, khiến khách trần ai xao xuyến tâm hồn.

Ni sư đã viết gần 300 bài thơ gồm thơ Đường, thất ngôn bát cú, thơ đối... mặc dù tác giả là nữ tu sĩ, không rành về âm nhạc, luôn cả cổ nhạc cũng không học qua trường lớp, thế mà âm điệu và lời của tác giả làm rung chuyển giới nghệ sĩ, làm rung chuyển những con tim mộ đạo, lời văn tao nhã, phong phú, ngọt ngào, tả cảnh vô thường, vô ngã, ru khách mộng vào giấc ngủ thiên thần!

Tôi phỏng vấn tác giả về ý thức viết nhạc, hỏi tác giả có hoài bão đạo ca sau này phổ biến rộng rãi chăng? Được tác giả tâm sự: “Tôi viết đạo ca với những dòng cảm thiêng liêng, có cái gì réo gọi lòng tôi, bằng ánh sáng, bằng những âm điệu hòa tấu trong tôi, tôi viết nhạc hay thơ trong tư thế trầm mình giáo lý Phật và những ý thức khởi lên bằng tình đạo pháp bao la, bằng tình người của thế hệ này và mãi mãi về sau. Thi ca là sản phẩm tinh thần vô giá của tôi, nếu những nghệ sĩ hay Phật tử có duyên cùng đạo ca, những buổi lễ tinh thần tôn giáo, góp phần cung hiến nghệ thuật, không đặt vấn đề tài chính là mãn ý tôi...!”.

Thưa quý độc giả! Tôi tự nguyện góp vào thi đàn Phật giáo bằng tiếng đàn hòa tấu của tôi, tôi mang đạo ca của tác giả suy tôn Phật, Pháp, Tăng được lan tràn khắp thế giới cho những người mộ đạo thưởng thức những dòng cảm chân thành của người con Phật. Trước khi dứt lời, chúc quý độc giả hưởng mùa xuân an lạc!

Cuối đông, năm 1989

Nhạc sĩ Phạm Văn Sơn
(tên thường gọi là Bành Sến)

Tự thắp đèn lòng

(Kỷ niệm ngày thiển 6 ngày tại cội Bồ đề, Ấn Độ)

Mấy chục năm trời kiếp xuất gia,
Bao năm đèn sách cỏi Ta Bà.
Sáu hôm tĩnh lặng Bồ đề thọ,
Noi dấu từ bi Đức Thích Ca!

Huỳnh, đệ chân tâm pháp lục hòa,
Đồng hành thiền vị lẫm thiết tha.
Lung linh ánh sáng vàng trăng chiếu,
Quên hết đời ta là của ta!

Tự thắp đèn lòng Định tâm vương,
Tâm sở còn đâu chỗ nấu nướng.
Nhỏ cỏ phăng tìm nơi cội rễ,
Vô minh là nỗi khổ không lường.

Vui thay thuyền duyệt định tâm an,
Sinh tử chẳng hề vương vấn mang.
Giáo pháp Như Lai là lẽ sống,
Bồ đề lộ nở cảnh Tây Phương.

Chùa Mahabodhi, 15-9-2006

Vùng Thánh địa

(Viếng Phật tích Ấn Độ)

Một chuyến du hành bay lững lơ,
Vòng quanh trái đất tựa bàn cờ
Mây hồng, mây xám chen khoe sắc
Quang cảnh hữu tình đẹp nên thơ.

Hạnh phúc ngàn năm lòng trở hoa,
Tao nhân, lũ khách khắp gần xa.
Phi cơ chuyển cánh sang Phật quốc,
Đặt trọn niềm tin lòng thiết tha.

Đã đến nơi rồi Bodh Gaya!
Thành tâm quý kính lạy Phật Đà
Bồ đề tỏa sáng vùng Thánh địa,
Sưởi ấm lòng người kiếp phong ba!

Gắn bó đời ta dòng Thích Ca,
Bao năm phiêu bạt cõi Ta Bà.
Đường về xứ Ấn quên chân ngã,
Kìa! Vạn kỳ hoa, chen sắc hoa!

Ấn Độ, 14-8-2006

Ươm mầm giải thoát

(Tặng chư Phật tử tu khóa gieo duyên)

Một chuyến ra đi viếng Phật Đà
Mang theo hoài bão lắm thiết tha
Xuống tóc gieo duyên nơi xứ Phật
Học hạnh từ bi ý tâm hòa.

Chẳng hổ con dòng Phật Thích Ca
Gieo duyên giải thoát cõi Ta Bà
Tứ chúng huân tu niềm an lạc
Bồ đề rộ nở vạn kỳ hoa.

Đôi lời kính chúc khóa gieo duyên
Hoa nở xinh tươi trước cửa thiền
Pháp tử huân tu mầm giải thoát
Mong ngày mai hậu, đáo Tây Thiên.

Nepal, 10-3-2011

Bức tranh tuyết mỹ

(Kỷ niệm viếng Himalaya ngày 12-3-2011)

Đã đến nơi rồi đỉnh Tuyết Sơn
Bâng khuâng xúc động tác lòng son
Bao năm phiêu bạt đường sanh tử
Nay đã trở về nơi cố hương⁽¹⁾.

Hy Mã Lạp Sơn cao đỉnh non
Bức tranh tuyết mỹ ả màu son
Tuyết phủ quanh năm vùng thánh địa
Tuyết chẳng buồn vui chuyện mất còn.

Khung cảnh hữu tình đẹp nên thơ
Rừng xanh tĩnh lặng như đón chờ
Nước biếc trong xanh màu thạch bích
Lung trời rực chiếu cảnh hoang sơ.

Hạnh phúc ngàn năm lòng trở hoa
Thông reo suối chảy ý tâm hòa
Phái đoàn học Phật, quên tự ngã
Ta đã trở về, ta với ta.

Nepal, 12-3-2011

Tuệ kiểm

Kính dâng Mười Phương Chư Phật

Bạch Đức Thế Tôn!

Chúng con là dòng giống Như Lai
Dòng Thích Ca huy hoàng
Muôn ngàn thế kỷ, vào rừng thăm
Chúng con là chúa sơn lâm
Tiếng gầm thét vang cả khu đồi hùng vĩ.

Bạch Đức Thế Tôn!

Chúng con là huyết mạch của Ngài
Vào biển cả,
Là chúa loài thủy tộc
Thủy triều dậy sóng
Lòng đại dương mở cửa tiếp nghinh.

Bạch Đức Thế Tôn!

Chúng con là truyền thống của Ngài
Dòng Thích Ca oai hùng, bất khuất
Dùng đại bi xây nền tảng chân tâm
Giáo lý của Ngài,
Là lâu đài con ngự,
Ôi? Kỳ hoa, dị thảo thoảng hương thanh.

Bạch Đức Thế Tôn!

Pháp bảo Ngài lưu lại
Chúng con sắm soi, gìn giữ hàng ngày
Nhưng than ôi! Ngôi nhà ta suy sụp
Tường, vách, phen nghiêng ngả, ngổn ngang.

Bạch Đức Thế Tôn!

Chúng con là dòng giống đại bi
Có tinh thần bất sinh, bất diệt
Há để ai xây ngọn lửa vô minh
Thiêu hủy gia tài ta
Trên hai ngàn năm lưu lại.

Bạch Đức Thế Tôn!

Chúng con xin nguyện gánh vác
Tri kiến của con,
Sẽ xây muôn ngàn kiếm pháp
Khi vung lên,
Ngời ngời ánh hào quang.
Là dòng giống đại bi
Không hề hiếu sát
Tay kiếm hiên ngang
Buộc đối phương:
Roi kiếm quy hàng.

Bạch Đức Thế Tôn!

Di ảnh Ngài ngời sáng
Muôn hào quang
Bao bọc thân con
Con hân hoan
Với niềm thương cảm kính
Ôi? Như Lai?
Con là truyền thống của Ngài.

Sài Gòn, 15-12-1981

Thơ tứ tuyệt

Bổn sư Thích Ca

Bổn tánh Như Lai chuyển pháp luân
Sư tôn sáu cõi độ hàm linh
Thích tôn từ phụ hư không giới
Ca khúc từ bi độ chúng sanh.

Tổ Thích Quảng Đức

Tổ nguyện vì pháp cứu muôn sinh
Thích lửa từ bi tự độ mình
Quảng chúng quên thân vì đạo cả
Đức Từ, Bi, Dũng Trí, cao minh.

Tổ Minh Đăng Quang

Tổ truyền ánh đuốc rực từ quang
Minh chiếu khai thông ánh đạo vàng
Đăng tỏa pháp đăng, đèn chánh giác
Quang rực hào quang, nét sử vàng.

Ni sư Huỳnh Liên

Ni trưởng hoằng khai ánh đạo vàng
Sư truyền tâm pháp cứu nhân gian
Huỳnh Liên một đóa, sinh nghìn cánh
Liên trở đài sen nước tiếng vang...

Ni sư Bạch Liên

Ni trưởng từ bi độ chúng sinh
Sư thương độ chúng dạ chân thành
Bạch hoa sen trắng màu thanh khiết
Liên trở kỳ hoa, nước tiếng thanh.

Sư bà Diệu Phước

Sư thích chuông ngân cõi đạo tràng
Bà dùng gươm tuệ đoạn trần gian

Diệu tâm giác tánh, sang bờ giác
Phước lộc tròn duyên đức Phật ban.

Chân tâm hiển lộ

Đường sinh tử muôn người tiến bước
Nẻo luân hồi trôi nổi đường xa
Nhất tâm trì niệm Di Đà
Chân tâm hiển lộ sen vàng trổ hoa.

2012

Chuyển kinh luân

Mây bay từng dặm xa xa
Thoảng như tiền kiếp luân hồi đi qua
Chân như tự tánh Thích Ca
Kinh luân chuyển nghiệp vượt qua biển trần.

2012

Lập hạnh từ bi

*Tặng TS. Mạnh Hùng, pháp danh Thiện Đức,
Thái Hà Books*

Bồ tát hiện thân giữa thế trần,
Nói gương bác ái bậc hiền nhân.
Lên đường sứ mệnh sang bờ giác,
Lập hạnh từ bi, như báu trân.

Ý chí tung hoành cả bốn phương
Rừng nhu, biển thánh hạnh khôn lường,
Xem tài, danh lợi, như bọt biển
Thức tỉnh chân tâm, ngộ pháp thiền.

Giáo lý từ bi đấng Thích Ca
Nhu vàng nhật, nguyệt tỏa bao la,
Mạnh Hùng dũng tiến tìm chân lý
Sẽ có ngày mai viếng Phật Đà.

Vĩnh Long, 12-01-2014

Hạnh nguyện Duy Ma Cật

Tặng nhà ngoại cảm Nhã và Loan

Kỷ niệm viếng Bảo tháp thờ Xá lợi Phật 25-12-2012

Pháp Phật thâm sâu khó nghĩ bàn
Hiện nhân xuất hiện cõi nhân gian
Nói gương hạnh nguyện Duy Ma Cật
Danh lợi xem như giấc mộng tàn.

Mừng thay Phật giáo trở hiện tại
Bể khổ qua cầu đạo triển khai
Gieo giống Từ - Bi mầm giải thoát
Dũng tâm cầu tiến pháp Như Lai.

Sống giữa trần gian chẳng buộc ràng
Khen đôi phu phụ chí hiên ngang
Tơ lòng đoạn phũ, hồng trần mộng
Xây dựng tâm kính, lập đạo tràng.

Đôi lời nhắn nhủ: Nhã cùng Loan!
Đạo hạnh vuông tròn giữ sắc son
Phật Quốc đã dành ngôi Bảo Tọa
Hạnh phúc ngàn năm đạo quả tròn.

*Mang Thít, Vĩnh Long,
25-10-2012*

Đèn hoa rực sáng

Kính tặng Quý Thầy, Ni sư, bác sĩ, nghệ sĩ và chư Phật tử dự lễ Hội hoa đăng; giỗ cố Sư bà Diệu Phước lần thứ 16.

Hân hạnh phái đoàn đến viếng thăm
Vui xuân giỗ Tổ nhạc hòa âm.
Tiếng đàn như sóng trào bọt biển,
Tiếng sáo du dương giọng bỗng trầm.

Nghệ sĩ vang ca khúc nhạc lòng,
Ánh đèn rực chiếu hội hoa đăng.
Dòng sông Mang Thít dường dậy sóng,
Nước xiết đèn hoa chảy xuôi dòng.

Đa tạ phái đoàn đến viếng thăm,
Có Y - Bác sĩ đại từ tâm.
Giúp người khốn khổ trong cơn bệnh,
Xoa dịu niềm đau kiếp thế nhân.

Đa tạ phái đoàn đến viếng thăm,
Tri ân bằng tiếng nói chân tâm.
Chúc câu năm mới đầy thịnh vượng,
Con cháu nên danh giống Lạc Hồng.

Mang Thít, 22-01- 2006

Tay chèo nắm vững

Tặng Thầy Thích Trí Thông, cử nhân cao cấp Phật học Vạn Hạnh khóa II, TP. HCM

Đôi diện cùng Thầy lắm xót xa,
Cảm thông Tăng trẻ lắm tài ba.
Bốn năm Đại học mài kinh sử,
Nguyện vọng truyền thừa lắm thiết tha.

Ta đã là con của Phật Đà,
Chung dòng sữa pháp nước Maha.
Con đường phụng sự là cao cả,
Học pháp không Ta nào có Ta.

Đã quyết lên đường kiếp xuất gia,
Dẫu rằng gió động kiếp phong ba.
Tay chèo nắm vững nương tay lái,
Sóng bủa quanh Ta, rồi sẽ qua.

Mong ước ngày mai trở Tăng tài,
Lên đường hành xứ Đức Như Lai.
Chúc Thầy luôn gặp nhiều may rủi,
Góp nhặt tinh hoa chí miệt mài.

Mang Thít, 01-02-2003

Báo Phật ân

Tặng thầy Thích Minh Thông, Tăng sinh Phật học Vạn Hạnh

Tuổi trẻ ấu niên đã xuất thân,
Lòng thành tha thiết báo Phật ân.
Sôi kinh, nấu sữ, năng cầu pháp,
Tim lụn dầu khô, chẳng nản lòng.

Nổi gót chân truyền Phật, Pháp, Tăng,
Lòng trong như suối, sáng như trăng.
Cõi tịnh chói lòà gương trí tuệ,
Thiền môn rực chiếu ánh hoa đăng.

Bồ Tát đạo

Tặng Luật sư Tuyết Nga, pháp danh Minh Nguyệt (Miến Điện)

Xứ Ấn gieo duyên kiếp xuất gia
Giữ bụi trần ai cõi Ta Bà
Học pháp huân tu, cầu giải thoát
Hành Bồ Tát đạo, ý tâm hòa

Cõi tịnh lòng trần đã lặng yên
Quên đời vì đạo phải chường duyên
Năng tìm chân lý khêu đèn tuệ
Quả giác tròn duyên kết quả thiền.

Vĩnh Long, 10-01-2014

Vui đón xuân

Chúc bửu quyến Lê Anh pháp danh Huệ Tài, hưởng mùa xuân an lạc, hạnh phúc.

Huệ Tài tiền kiếp kết nhân duyên,
Sống giữa trần gian cảnh đảo điên.
Giác ngộ chân tâm siêng cầu pháp,
Rừng nhu biển thánh hạnh cần chuyên.

Xuân đến nhà nhà vui đón xuân,
Bửu quyến an khang cõi sống chung.
Phát tài, phát lộc sinh huệ trí,
Hạnh phúc trăm hoa rộ chúc mừng.

Chúc xuân năm Ngọ

*Chúc Phật tử Diệu Nhân
hưởng mùa xuân an lạc, hạnh phúc*

Năm Tỵ vừa qua năm Ngọ sang,
Mến gửi dòng thơ, tặng Diệu Nhân.
Chúc cầu bửu quyển tăng phước thọ,
Vui xuân đón tết được bình an.

Nhớ nhé năng tìm học pháp tu,
Gieo trồng phước huệ phước thừa dư.
Lộc đến, sanh tài, sanh huệ phước,
Xuân đến, xuân sang hạnh đức từ.

Vĩnh Long, 21-01-2014

Quà lưu niệm

Lời Pháp nhũ gửi chư đệ tử xuất gia

Tặng chư pháp tử hữu duyên, sớm bước vào Phật quốc. Thầy tặng con món quà tinh thần, bằng những dòng thơ lưu niệm. Ngoan các con nhé! Gắng siêng học pháp, hành pháp, hiểu nghĩa lý nhiệm màu của pháp và khi các con trưởng thành, hãy dâng hiến cuộc đời phụng sự và khi các con chính thức là Tăng, Ni, gậy hạt giống hậu nhân vào đất Phật.

Ngoan các con nhé! Nghe lời thầy, dù thầy còn hay mất, thầy mãi mãi bên cạnh các con, ngược lại các con xem nhẹ Pháp Phật, chẳng học rộng, huân tu chẳng giữ giới luật, đặt nặng danh, sắc, tài, lộc là con đã quên con, quên công ơn cha mẹ sinh thành; buông bỏ hạt giống lành của chính các con, thế là các con đã quên thầy và con sẽ mất thầy vĩnh viễn.

Mong rằng các con không phụ lòng từ bi của Phật ban cho chúng ta; và cũng mong rằng các con không phụ lòng thầy luôn đặt niềm tin vào các con, mang sứ từ truyền bá đạo Như Lai. Luôn tinh tấn các con nhé, đem cuộc đời phụng sự. Dã ly gia, mặc áo Như Lai và ngồi tọa Như Lai. Giỏi, ngoan, siêng thực hành giáo pháp truyền thừa, là các con làm mãn ý Phật, làm đẹp lòng thầy.

*Cái Chum, Mang Thít, Vĩnh Long,
15-4-1981 (ÂL)*

Phật nguyên

Kính dâng thầy

Con đã ly gia cắt ái rồi,
Ái hà biên khô ví bèo trôi.
Con đường giải thoát làm tu sĩ,
Quyết chí nguyên theo đạo bỏ đời.

Cảnh Phật thung dung khác cảnh trần
Dây thương làm bận khách phàm nhân
Vẫy vùng bể ái rồi sanh, tử
Tài, vật lòng thêm lắm rộn xăng.

Cung kính dâng lên ý Phật nguyên,
Mong thầy dạy trẻ pháp siêu nhiên.
Chân như, kiên tánh, mài kinh sử,
Hoằng pháp mai sau phỉ ước nguyên.

Mang Thít, Vĩnh Long, 29-2-1994
Thích Minh Thông

Mái am thiên

Kính dâng sư phụ Giác Liên, thầy tinh thần của con, đã nuôi con từ tấm bé

Con muốn làm thơ kính chúc thầy
Con còn bé nhỏ viết sao đây?
Công ơn sư phụ hơn non Thái
Dưỡng dục con thơ, tháng qua ngày.

Mười mấy năm trời con lớn lên
Nương theo sư phụ mái am thiên
Ánh trăng tỏa sáng, dòng sông bạc
Chẳng phụ lời thầy đã dạy khuyên.

Con nguyện đời con, soi bút nghiêng
Quyết đạt kỳ công phỉ ước nguyên
Cố học không còn ham chơi nữa
Chúc thầy sức khỏe được bình yên.

*Cái Nhum, 10-10-2013
Lương Ngọc Bảo Châu
Pháp danh: Minh Nguyệt*

Gieo giống từ bi

(Tặng Pháp tử Ni Cô Liên Thanh)

Gieo giống từ bi đã chín muối,
Chiều khuya tụng niệm, chẳng buông lời
Say mùi đạo lý, say nhân nghĩa,
Thật hiếm thế gian đặng mấy người.

Pháp tử noi gương dấu Phật đà,
Cửa thiền rộng mở ngát hương hoa,
Phận trò đã giữ tròn đạo hạnh
Xứng đáng chân truyền Pháp Thích Ca.

Hãy giữ chân tâm như báu trân
Nên phòng động loạn biết ngừa ngăn
Huân tu học Phật siêng cầu pháp
Bảng hồ đề danh sẽ có phần.

Cái Nhum, 09-9-2013

Quyết chí tâm tu

*Kính dâng thầy Bốn sư Ni trưởng:
Thích Nữ Giác Liên*

Một lòng nguyện với đức Như Lai
Quyết chí tâm tu, chẳng quản nài
Cực khổ gian lao đời gió bụi
Bền tâm học pháp chẳng hề lai.

Ở cõi hồng trần lắm đảo điên
Rừng nhu, biển thánh học gương hiền
Hạnh từ trẻ dại, xin cầu pháp
Học Phật huân tu, phải chường duyên.

Mong ơn Sư Phụ chứng lòng con
Trên bước đường tu đạo quả tròn
Mong sớm lên thuyền, nương cội giác
Gìn câu trí đức tựa như non.

Cái Nhum, 10-10-2013

Pháp tử Liên Thanh

Quả Giác tròn duyên

Tặng tiểu Minh Thiện, xuất gia ngày 15-2-1995 (ÂL) (Phật lịch 2539)

Sổ đời tính đếm mười một tuổi,
Gõ cửa Như Lai, tiến thẳng vào.
Tuổi trẻ chân tâm nào đâu trể,
Mầm non, quả giác, nở tương lai.

Thiền môn nghiêm tịnh cõi vô tranh,
Huynh, đệ, ấu nhi dạ chí thành
Thuyền pháp nhẹ đưa người học pháp,
Đài sen rộ nở cánh sen thanh.

Thầy chúc cho con đạo quả tròn,
Giữ câu trí đức tựa như non.
Hành xứ Như Lai là phận sự
Chẳng hổ con dòng Phật, Thánh, Tiên.

Cái Nhum, 16-2-1995

Hương sen

Kính tặng Ni sư Giác Liên

Một đóa hương sen thoảng ngọt ngào

Một đời tu sĩ tuyệt làm sao
Xả thân vì đạo, vì sinh chúng
Cứu khổ muôn loài thoát khổ đau.

Em đã hằng mong ước ngày này
Xa rời biển khổ trở về đây
Nương chân sư tử tìm an lạc
Vui cảnh đạo tràng, vui gió mây.

Xuân đến em xin kính chúc mừng
Chúc cầu pháp thể được khương an
Khơi nguồn trí tuệ tâm chân lý
Cứu độ nhân sinh bớt khổ đau.

2-9-2012

Liên Ánh

Ngày về sen nở

Tặng Ni cô Ngọc Ánh

Gần 60 năm kiếp thế nhân
Trò đời ấm lạnh kiếp phong trần
Đảo điên, điên đảo lòng băng giá
Nương cửa thiền môn thấy ấm lòng.

Cảnh tịnh ngày đêm lắng luyện tâm
Con đường Phật quốc chẳng xa xăm
Ngày về sen nở, cành xanh lá
Còn chút hơi tàn báo Phật ân.

8-11-2012

Đường về Cõi tịnh

Tạm biệt chư Phật tử đạo tràng Phước Hải, kỷ niệm ngày về xứ Ấn.

Viễn xứ Thầy về thăm cố hương,
Quê cha, Đức Phật biệt mù sương.
Bâng khuâng tác dạ, trò đạo nghĩa,
Nhỏ lệ tiễn Thầy luôn vắn vương.

Ta đã là Người của chúng sanh,
Con ơi! Phật dạy, chữ tu hành:
Bền gan, lập chí, rèn đạo đức,
Bờ Giác, thuyền qua, ải tử sinh!

Nhớ nhé lời thầy khuyên các con,
Huân tu, niệm Phật ý keo sơn.
Đường về cõi tịnh không xa mấy,
Nghĩa Đệ, tình Thầy, mãi sắc son.

*Mang Thít, Vĩnh Long,
02-11-2005 (ÂL)*

Thắm mùi Đạo hạnh

Tặng Phật tử Ngọc Ánh và Phước Thiện. Kỷ niệm Thầy đi Ấn, các con lo cho Thầy bằng tất cả tấm chân tình

Cát bước ra đi viếng Phật Đà,
Quê hương xứ Ấn biệt mù xa.
Nhân duyên hội ngộ đôi phu phụ,
Chồng vợ ôn nha, ý hiệp hòa.

Thế kỷ đi vào cõi phong ba,
Lòng người điên đảo kiếp phù hoa.
Mấy ai giữ đạo tròn tâm đạo,
Trò nhỏ khi xưa, nghĩa mặn mà!

Tạm biệt đôi lời gửi các con,
Thầy về xứ Ấn, vượt băng non.
Từng viên thuốc nhỏ, mùi đạo vị,
Tạ tâm chân tình mãi tri ơn.

Sài Gòn

Thơ Xuân

Kính tặng Ni sư Giác Liên tỉnh Vĩnh Long, Việt Nam

Xuân đã đến khắp mọi nơi
Thương người tu sĩ lang thang về nhà,
Xuân qua toàn thứ xuân già
Thương người tu sĩ xa quê lâu rồi,
Xuân này về đến quê hương
Thăm nơi quê cũ mà lòng vẫn vương,
Xuân này Diệu gặp Ni sư⁽¹⁾
Nhờ ơn sư dạy những lời Phật ban,
Xuân về nương tựa thiền môn
Được ăn bánh tét, được còn nhủ khuyên,
Xuân về đất nước bình yên
Thương người tu sĩ lang thang độ đời⁽²⁾,
Xuân về nương bóng Thích Ca
Thương người tu sĩ chỉ theo Di Đà.
Một lòng nhớ đấng Thích Ca
Vì Ngài đã dạy muôn người trì danh⁽³⁾.

Kính bút

Oregon, xuân 2014

Thích Nữ Diệu Âm (Ngộ Liên)

Thơ xuân 2014

Kính tặng Ni sư Giác Liên

Diệu dàng đi đến Vĩnh Long

Âm vang lời Phật con khuyên dân lành

Kính mong Ni trưởng an lành

Chúc cho Ni trưởng những ngày an vui

Ni chúng rất kính yêu người⁽¹⁾

Sư tuy đã lớn mà lời còn thanh

Giác mê tâm kệ lời lành

Liên hoa chín phẩm đang chờ đón sư

Vui lòng vì đạo hi sinh

Mùa nào cũng chỉ lo cho dân lành

Xuân này Diệu mới đến đây⁽²⁾

An tâm vì bởi những lời pháp ban

Lạc nhàn vì bởi những lời sư khuyên.

Kính bút

Oregon, xuân 2014

Thích Nữ Diệu Âm (Ngộ Liên)

Nhấn nhủ đôi lời

Tặng Phật tử Tâm Đức - Minh Nhật & Nhân Hưng. Chúc các con tu hành tinh tấn, năng tìm tri kiến Phật và bản ngã của chính mình. Chân hạnh phúc sẽ xuất hiện.

Nhấn nhủ đôi lời với các con!
Đạo Pháp Như Lai mãi vương tròn,
Thầy về xứ Ấn tìm cội giác,
Ban rải từ bi cứu giúp đời.

Ta đã là người của chúng sinh,
Đâu có quyền riêng sống cho mình.
Tìm pháp chân như trong tĩnh lặng,
Tìm dòng suối ấm giữa trăng thanh.

Đem đạo từ bi rải khắp nơi,
Khuyên ai thức tỉnh giấc mộng đời.
Giây thương cõi bỏ đào tận gốc,
Lộ được từ quang ánh sáng ngời.

Nhấn nhủ đôi lời với các con!
Trái đất còn quay ta mãi còn.
Hạnh sống Ta Bà vui tự tại,
Ẩn mình trong gió, ẩn đỉnh non.

*Mang Thít, Vĩnh Long
14-11-2012*

Hòa mình trong đất

Tặng Phật tử Minh Nhựt đủ duyên lành về xứ Phật, mong ngộ nhập Tri Kiến Phật

Minh Nhựt tên con đã định rồi!
Đem nguồn năng lượng khắp muôn nơi.
Hòa mình trong đất, hòa trong nước,
Tìm Pháp cứu sinh, cứu khổ đời.

Đã quyết ra đi viếng Phật đà,
Mong con thức tỉnh chốn phù hoa.
Tìm về cội giác, tìm chân lý,
Nhở gốc vô minh Ta thắng Ta.

*Mang Thít, Vĩnh Long,
14-11-2012*

Ước mơ

Gởi Thích Nữ Giác Liên

Quen nhau qua những vầng mơ đẹp,
Chứ biết gì đây để tỏ tình?
Thức trắng đêm nay tìm ý mới,
Rồi sau liệu có hết điều linh.

Đêm nay hai bốn, khó tìm trăng,
Bỏ gối trong liêu ước chị Hằng.
Đếm mãi canh tư trời vẫn tối,
Mưa buồn, mưa thấm cõi lòng băng.

Ta ước thời gian trôi lẹ làng,
Hăm ba, mừng đến lại rằm sang.
Trăng đầy lên giữa khung trời cũ,
Tung cửa ra cho ánh sáng tràn.

Thật tình khâm phục giác tài đa,
Kết sỏi thành râu chuỗi ngọc ngà.
Dẫu đứng xa nhìn vườn nghệ sĩ,
Lòng mình cũng rộn với muôn hoa.

Mơ ước rồi đây giáo hội mình,
Đầy vườn hoa nở ngát hương trinh.
Hương thơm, thơm tận miền xa vắng,
Cho khắp non sông đượm thấm tình.

Phú Lâm, 24-4-1969
Sư cô Thích Nữ Khiêm Liên

Ngại ngùng

Đáp tạ bài “Ước mơ” của Sư cô Khiêm Liên

Nhận thơ thi hữu gửi trao em,
Lòng thấy băng khuâng những nỗi niềm,
Bối rối, tạ tình dòng chữ nghẹn,
Vì em dở lắm xin đừng khen.

Tưởng khách thi nhân tỏ mấy lời,
Nguồn thơ ngưng đọng ý chơi vơi,
Nghĩ mình kém học, tài thô thiển,
Hoà điệu gieo vần, thẹn lắm thôi.

Nghìn vạn trời mây gặp bạn thơ,
Hân hoan em dặt ý mong chờ,
Từ khung trời thắm mù khơi ấy,
Đừng để lòng mình say cõi mơ.

Thi hữu hỡi này thi hữu ơi,
Người đem hương ý lộc hương trời,
Mong vườn văn nghệ đầy hương sắc,
Từng cánh hoa về ngát cánh tươi.

Không đâu thi hữu đã lắm rồi,
Em chỉ là hoa dại đấy thôi,
Ngòi bút văn chương còn kém khuyết,
Dám đâu so sánh biển rừng người.

Đuốc Huệ đàm

Hươi gươm huệ, đoạn lìa dây thân ái
Sống kiếp đời ni khát sĩ du phương.
Hòa mình sống trong tình thương quảng đại,
Gieo duyên lành là ôm bát hóa trai.

Người khát sĩ đẹp tình thương ích kỷ,
Chẳng buồn mơ danh lợi nữa mà chi.
Đem thân tạm làm tấm gương hy hữu,
Cứu vớt người đang đắm đuối cuồng si.

Hỡi các bạn quần thoa ai tỉnh trí,
Mái tóc huyền ảo lả ăy phải đi.
Mau tìm đường siêu thoát mái huyền vi,
Mau tìm đường siêu thoát mái huyền vi,

Bạn hỡi bạn đuốc huệ đàm chiếu sáng,
Ánh đăng quang diu dặt kẻ lạc đường.
Mau nhìn đi kéo ở lại trần gian,
Thuyền Đông độ trực hướng về bến giác.

Phan Thiết, 21-9-1967

Đếm số đời

Đã đếm bao mùa thu lá rơi,
Thời gian thấm thoát tựa mây trôi.
Số đời tính đếm dòng tư tưởng,
Đã được gì chưa gọi kiếp người.

Mưa thấm lòng sâu thêm tái tê,
Dầy đặc bóng đêm gió lộng về
Lặng động nghe hồn xao xuyến lạ,
Tưởng mình lạc lõng giữa sơn khê.

Rừng khuya sương phủ lạnh hoang vu,
Ngửa mặt nhìn trăng bật lối mù.
Trăng ơi, xin hiện khung trời cũ,
Sưởi ấm lòng ta giữa mưa thu.

Ta mơ vòng tay ôm khoảng không,
Buồn thương len lỏi cánh hoa hồng.
Mắt ta ướt đầm dòng dư lệ
Xin gửi tâm tình trao thế nhân.

Tịnh xá Ngọc Phương, 27-6-1969

Rừng thăm hồ ly sơn

*Tặng các đệ tử xuất gia,
mong các con tiến trên đường tu học*

Nhấn nhủ đôi lời gởi các con,
Gìn câu trí đức tựa như non.
Đã vào cõi tịnh làm con Phật
Vì đạo quên thân, chuyện mắt còn.

Nhấn nhủ đôi lời gởi các con,
Học câu rừng thăm hồ ly sơn⁽¹⁾
Văn ôn, võ luyện mài kinh sử
Giới luật luôn gìn dạ sắc son.

6-2-1985

Trồng hoa Giác ngộ

Tặng Phái đoàn chùa Long Sơn

Phái đoàn thành phố viếng thiên môn,
Mỗi bước chân đi, bước đập dồn
Kính Phật gieo duyên mầm giải thoát
Trồng hoa giác ngộ, phước sanh thiên.

Nghệ sĩ thành tâm trời thánh ca
Âm thanh vang dội khắp gần xa
Ru hồn khách mộng vào bến giác
Giữ bụi trần ai, cõi Ta Bà.

Đa tạ phái đoàn đến viếng thăm,
Gởi lời thành kính nghĩa tri ân,
Mong ơn Tam Bảo thường gia hộ,
Bửu quyền bình an, vẹn phước phần.

Vĩnh Long, 22-1-2004

Bước đồng hành

Tặng Ngọc Thọ, Ngọc Ngộ, kỷ niệm ngày viếng thăm Cậu Hai Đạo Dừa đang bị cơn bão.

Cơn bão tố hăm dọa người thiện chí
Bức đồng hành vật vã chẳng rời nhau
Gặp Cậu Hai mái tóc đã bạc màu
Uống sữa pháp cơm thiền no tác dạ.

Mây báo hiệu trời đổ mưa tầm tã
Gió thét gào chẳng quản nhọc đường xa
Mặc sương rơi, gió cuốn trận mưa sa
Tay cầm đuốc chân mang giày thế giới⁽¹⁾.

10 giờ khuya thầy, trò cùng chung lối
Cuộc thi đua nước rút chạy đường xa
Cuộc thi đua thầy chạy chiếm thủ khoa
Trò lui thủi, té nhào rơi xuống rạch.

Gan bằng thép, trui rèn lò đạo đức
Té bò càng sương lạnh thấm màu da
Trời tuy rét nhưng lòng người mãi ấm
Bước du phương thể hiện chí tâm hòa.

Bến Tre, 29-10-1988

Vườn lộc

Thân tặng ni cô Liên Y, Liên Xuân, Liên Trình, Liên Chi món quà lưu niệm đến các em nhân ngày tôi nhập thất tại núi Thị Vải.

Mến cảnh thiên nhiên lắm hữu tình,
Nhà tranh, vách đất, mái xinh xinh.
Vườn cây xanh lá, chồi đơm trái,
Hạt lúa vươn lên sắp chuyển mình.

Khen ai vun bón khá công trình,
Từng giọt mồ hôi kết trái xinh.
Thầm nghĩ công người vun sức tạo,
Quên mình, vì Phật pháp hi sinh.

Đôi lời lưu niệm bạn đồng tu,
Cuộc thế thăng trầm dũng tiến tu.
Cảnh khổ trui rèn thêm tánh nhẫn,
Đêm ngày luyện trí lắm công phu.

Núi Thị Vải, 27-5-1977

Hoa Hạnh đức

*Tặng Phật tử Hoa Hạnh Dung,
Đạo tràng Pháp hoa tỉnh Trà Vinh*

Mộ đạo từ khi tuổi ấu thơ,
Nhân duyên tiền kiếp tự bao giờ.
Chân tâm hiển lộ bừng ngộ sáng,
Hoa Hạnh Dung, Hoa vượt bến mơ⁽¹⁾.

Sống giữa trần gian cảnh đảo điên,
Quân tu tỉnh giác quả tròn duyên.
Không màng danh lợi siêng cầu pháp,
Bát nhã hoa khai giữa Phật tiền.

Hoa hạnh là hoa luôn ngát hương,
Hoa trồng cõi Phật, nở niềm thương.
Hoa không vương bận mùi tục lụy,
Hoa mãi không tàn, hoa trở hương.

Mang Thít, 04-10-2004

Giữ áo phong trần

Tặng Phật tử Ngọc Ánh (Sài Gòn)

Ngọc Ánh miệt mài với sử kinh,
Chẳng còn nặng nợ kiếp phù sinh.
Phong trần giữ áo nương bờ giác.
Sớm mờ, chiều chuông lẫm chí tình.

Ngọc Ánh miệt mài với sử kinh,
Thương tăng, kính Phật, giúp nhân sinh.
Huân tu, chánh pháp, nguồn đạo hạnh,
Sẽ có ngày mai, bước đăng trình.

2-4-1999

Phủi hư danh

Tặng Phật tử Ngọc Diệu (cô Năm Liên)

Kiếp người tạm bợ lắm mỏng manh.
Học đạo hòa mình với chúng sanh.
Ngọc Diệu lòng thành nương Tam Bảo,
Hòa nhu, nhân ái, phủi hư danh.

Cửa Phật từ bi độ chúng sanh,
Thuyền từ luôn rước khách lữ hành.
Bôn chôn quảy gánh chi cho nhọc,
Nương cửa từ bi học pháp lành.

Cái Nhum, 2-4-1999

Kính dâng

Hương linh ngoại đã dày công nuôi dưỡng chúng con. Than ôi, luật vô thường hữu hình, hậu hoại, ánh mắt dịu hiền và nụ cười phúc hậu của ngoại ngự mãi ở trong con.

Hôm nay, có người khách lạ viếng thăm. Con bàng hoàng xao xuyến hình bóng ngoại. Một hình ảnh như ẩn hiện mờ lung. Con nhìn khách lạ, nghe hồn chìm hẳn, âm u. Nguyên kiếp tu này, trên báo Phật ân và mong được chút phước lành hồi hướng cứu huyền thất tổ.

Vẫn nụ cười xưa⁽¹⁾

Ngoại đã nằm im dưới đáy mồ,
Hiện về trong ảo tưởng con thơ,
Rung rung con nắm tay người lạ,
- Tưởng ngoại đây rồi con ước mơ.

Vẫn nụ cười xưa, vẫn dáng gầy,
Trời ơi! Giờ đã hóa nương mây.
Cao xanh khéo dệt người tương tự,
Lịm chết hồn con trong phút giây!

Ngoại ơi! Ngoại ở tận phương nào?
Có biết rằng con trẻ xót đau?
Có biết tim con vừa rỉ máu?
Vô thường cách biệt phải lìa nhau.

Ngoại hỡi có hay trẻ dại khờ?
Lệ mờ tuôn đầm ướt dòng thơ,
Lặng nhìn khách lạ hồn xao xuyên,
Kính hãi hình dung một nắm mồ!

Tịnh xá Ngọc Phương, 25-06-1969

Làm sao quên ngoại?

Dâng hương linh ngoại

Ánh trăng sáng xuyên qua cành liễu rủ,
Nghe tim sầu thôn thức lệ tuôn rơi,
Ngoại đâu rồi? Nghe rạn nứt tim cô,
Ôi tạo hóa, sắp bày chi lắm nỗi.

Cao xanh hỡi, ông bà chi rắc rối?
Sanh mà chi, lúc tử lại biệt ly?
Buồn làm sao khi sống phải phân kỳ,
Đau đớn lắm khi đôi đường cách biệt.

Ngoại hỡi ngoại, giờ đây ngoại có biết?
Con đang sầu, đang tủi nhớ ngoại không?
Có khi nào hồn ngoại cảm tưởng rằng
Cháu của ngoại đang gục đầu than khóc?

Và cố nhớ mọi tìm trong tim óc,
Dệt dòng thơ tim rạn nứt ngoại ơi.
Lệ đôi dòng thôn thức dạ bồi hồi,
Quên sao được, dòng châu ngày hấp hối.

Quên sao được, ngoại buông lời trần trời,
Con ơi con! Ngoại sắp sửa lìa đời,
Và đôi dòng lệ nóng chảy tuôn rơi,
Môi cắn chặt làn hơi dường mệt mỏi.

Trong lúc ấy, con giả vờ cứng cõi,
Và khuyên rằng đời sinh tử ngoại ơi.
Ngoại đừng buồn vì số phận định rồi,
Ngoại chớ khổ đừng bi thương lắm đổi.

Ngoại có biết con nhớ lời khuyên ngoại,
Thân tâm con đau buốt rồi toi bời.
Con lặng nhìn ngoại mòn mỏi đứt hơi,
Tim rạn nứt hồn dường chói với.

Con thốt tiếng niệm mười phương thế giới,
Cùng hoàng thiên, hậu thổ khắp nơi nơi.
Độ vong nhân thoát kiếp luân hồi,
Dương Kim Lý, siêu sanh miền tiên giới.

Vĩnh Bình, 24-12-1967

Chúc xuân

Kính chúc thầy Bốn sư

Xuân về vạn vật thấy xinh tươi,
Đào cợt, hương lan hé nụ cười,
Lộng lẫy cánh mai vừa điểm tóc,
Chúc thầy thọ hưởng vạn niềm vui.

Kính chúc Ni sư tuổi thọ dài,
Lái thuyền bát nhã độ trần ai,
Chúng con hậu học nguyên noi mãi,
Cùng dốc thâm tâm chắp cánh bay.

Kính chúc Ni sư tuổi thọ dài,
Nối truyền chánh pháp Đức Như Lai,
Hoằng khai giáo pháp khêu đèn tuệ,
Vớt khách trầm luân đến Phật đài.

29-12-1970

*Kính dâng Ni sư trưởng
Thượng Huỳnh Hạ Liên*

Kính điệu

Cố Ni sư Trành Liên (Vĩnh Long)

Hỡi ơi! Cội giác sớm lìa

Tách rời dương thế
Con trẻ nào nề
Ngâm sâu xiết kẻ

Còn đâu nữa
Bóng từ bi dịu trẻ dại
Đã mất người
Hành xứ của Như Lai
Sur cô ơi!

Con nhớ hôm nào
Lời lành giảng dạy
Cố gắng nghe con
Tu hành nhẫn nại

Bóng từ bi nay đã khuất dạng
Lệ trẻ thơ chảy cạn nghẹn ngào
Ôi! Tử biệt sinh ly
Tạo hóa sắp bày
Nghiệp căn khó cưỡng
Nhưng khốn nỗi tâm người còn mãi vương
Khối tình thâm nghĩa nặng mãi còn vương
Sur cô ơi! Trẻ dại xin:

Đốt nén tâm thiêng
Thành tâm kính ngưỡng
Con về đây đã muộn
Bóng thân yêu đã vội xa nguồn
Di ảnh còn đây
Cảnh xưa còn đó.

Trời đổ hột mưa nhiều
Ruột thắt từng cơn
Nhớ linh xưa,
Cũng một chiều mưa
Thường ngồi tựa cửa
Giữa cốc bến liêu

Nay còn đâu nữa!
Ôi! Đáng kính thay
Cõi Phật mất đi người nhân nại
Nghĩa cùng thầy, hiếu cùng mẹ
Oan gánh cả đôi vai
Còn chúng con: sớm mất bậc hiền tài
Đến hôm nay, thì ôi thôi
Sư cô về lạc cảnh.
Giữ sạch trần ai, phui rồi đời mộng ảo
Sen vàng tiếp dẫn về cõi hư vô
Nguyên xin: hiển linh chứng giám
Độ chúng con lạc lõng giữa trần gian
Cứu chúng sinh đau khổ bớt làm than
Cầu Việt Nam, hai miền thống nhất.

*Lưu niệm ngày sư cô Vĩnh Long quá vãng. Con về không kịp, con viết thơ này cúng dường hương
linh Ni sư.*

Lệ dòng dân tộc

Cảm thương năm Mậu Thân

Đêm thanh vắng ánh trăng vàng rọi xuống,
Giữa trần gian, ánh sáng tỏa mông lung.
Tay run run, lòng thồn thức rung rung,
Đặt bút viết lời thơ trao thế hệ.

Tôi tu sĩ xác thân này xá kẻ,
Tiền, lợi danh như nước bể đầu ghềnh.
Bởi khinh tài, không thích sống giao tranh,
Nói đuốc tuệ, trau dồi gương đức hạnh.

Lệ thấm ướt, bờ môi nghe giá lạnh,
Thương quê hương, thương những mái đầu xanh.
Người nghe chẳng? Bao niềm đau tủi hận,
Của cô nhi và hàng vạn dân lành¹.

Nhân loại hỡi, dừng tay nghe tiếng vọng,
Mẹ Việt Nam nuốt tủi đã bao lần².
Bốn ngàn năm văn hiến của cha ông,
Ôi! Giác mộng trò đời nhiều cay đắng.

Đất Vĩnh, 16-11-1969

Thương đời

Cuộc thế vắn xoay dờ khóc cười,
Thương đời giữa thế kỷ hai mươi.
Chiến tranh tan tác vì bom, đạn,
Thảm khổ làm sao, một kiếp người.

Tôi là tu sĩ tuổi đôi mươi,
Nhận thức nhìn xem dạ rối bời.
Thấy rõ cuộc đời đầy thống khổ,
Bao lần lệ thấm, đổ tuôn rơi.

Khuyên ai thức tỉnh kiếp luân hồi,
Đứng đỉnh thuyền từ, lướt biển khơi.
Bể ngạn hồi đầu sang bên giác,
Mê chi cõi tạm hỡi người ơi.

Vĩnh Bình, 10-2-1968

Một giấc nam kha

Trần gian chìm đắm một màu tang,
Khói lửa chiến tranh khắp nẻo đường.
Che khuất mây sầu, giăng mắt lệ,
Đời sao khổ cảnh, quá lắm than!

Súng đạn vang rền khắp bốn phương,
Đồng bào cốt nhục, lắm đau thương.
Nghe chẳng tiếng khóc, tình nhân loại,
Vũ trụ dường như đổ lệ tuôn.

Mẹ phải xa con, vợ khóc chồng,
Thân trai bồi đắp nghĩa non sông.
Thôi rồi phôi kiếp hồng trần mộng,
Một giấc Nam Kha, bạc số phần.

Vĩnh Bình, 1963

Tự hỏi lòng

Đêm nay thấy lòng mình xao xuyến,
Buồn gì đây? Cảm nghĩ chi đây?
Giọt mưa sầu hòa nhịp cỏ cây,
Nghe thổn thức những gì kỷ niệm.

Nhìn xa thăm bầu trời sương tuyết,
Nghe không gian lặng lẽ, âm thầm.
Nghe tiếng lòng, nuối tiếc xa xăm,
Chua xót quá, chuỗi sầu ly biệt?

Cố hương hỡi, mẹ già trông ngóng,
Bao năm trường con trẻ chẳng thăm.
Nỗi lòng sâu, thêm nhớ mẫu thân,
Xa xứ sở, xa nhà, bửu quyền.

Liên Giác hỡi đường tu cố tiên⁽¹⁾
Nơi gương từ, diệt chủ chấp ta.
Kìa Tây Thành hiện đến kia mà,
Đừng lưu luyến, cõi đời tạm giả.

Cần Thơ, 10-2-1967

Máu chảy ruột mềm

Tôi muốn khóc khi màn đêm buông xuống,
Môi mỉm cười nhìn thấy ánh sao vương,
Hỡi màn đêm là hiện tượng vô thường,
Giữa thế hệ cuộc đời đầy chuyển biến.

Trong tư tưởng bỗng đâu vừa xuất hiện,
Nỗi bàng hoàng cảm xúc, nỗi lo âu,
Và bỗng đâu tiếng “chát” nổ bên cầu,
Gây chuyển biến sâu xa hồn vũ trụ.

Cùng lúc ấy hỏa châu ngời ngời sáng,
Để truy tìm bóng tối của vô minh,
Tôi ngồi đây nghe tâm trí bất bình,
Vô minh đến, để rồi vô minh mất.

Là tu sĩ hòa mình trong cõi Phật,
Làm đuốc thiêng soi sáng giữa đêm đen,
Hiện hữu tà qui giới đã buộc ràng,
Không hiểu chiến cũng không hề hiểu sát.

Và tình cảm có phần nhiều bao quát,
Không chê ai và chẳng trách riêng ai,
Vì ai kia là những bậc kỳ tài,
Chỉ thương mẹ mà lòng sầu ngao ngán.

Người có biết tim tôi vừa nứt rạn,
Để chung hòa nguồn máu mẹ Việt Nam,
Bởi mẹ tôi thiếu máu sức suy tàn,
Xin người hãy khoan tay đừng sát phạt.

Mẹ hỡi mẹ! Biết trách ai hỡi mẹ
Chỉ van người nên cảnh giác mà thôi,
Máu! Trời ơi! Máu mẹ chảy nhiều rồi,
Mau lay tỉnh, con quì bên gối mẹ.

Vĩnh Bình, 08-10-1968

(Mẹ, tượng trưng cho đất nước Việt Nam đang gặp hồi khói lửa. Bài này tôi viết năm Mậu Thân, lúc ấy tôi làm y sĩ tại bệnh viện Nguyễn Trung Trực, Trà Vinh, 1968.)

Lòng nặng niềm đau

Trước phút chia ly mấy dặm đường,
Người Âu, kẻ Á, vạn sầu thương.
Tình thầy, nghĩa đệ đành chia cắt,
Lòng nặng niềm đau, nghĩa cố hương.

Kính chúc thầy hiền đạo triển khai,
Mầm non kết trái trở anh tài.
Nghìn năm cội giác, xinh tươi mãi,
Giáo hội đơm bông vạn cánh mai.

Nhớ lúc bạn hiền buổi cháo rau,
Cơm thiền, sữa pháp độ cùng nhau,
Ngày mai ly cách, lòng sao nở,
Đành thế bạn ơi, biết nói sao?

Phút cuối ly hương lắm nghẹn ngào,
Trời Âu đất khách tạm lìa nhau.
Lòng sầu xin gửi chư huynh đệ,
Xin hẹn ngày mai, ta có nhau.

Sài Gòn, 1994.

Cảm tạ

Mai Văn Hy ấp Tân Mỹ, xã An Phước.

Cảm tạ Sư cô Giác Liên châm cứu giúp tôi hết bệnh.

Châm cứu chuyên khoa trị đại tài,
Nhân sanh đau ốm, đến hằng ngày.
Sưng, tê, nhức mỗi châm thì hết,
Bướu, cúm, phong, ho cứu rất hay.

Đạo nữ hai cô châm hết bệnh,
Sư nam có một cứu lành ngay.
Thành tâm tận lực tôi mau mạnh,
Cảm tạ ơn người hết nạn tai.

An Phước, Cái Nhum, 1970
Mai Văn Hy

“Đáp tạ”

Ông giáo Ba Hy, An Phước

Đa tạ lời ông quá ngợi khen,
Dám đâu đón nhận chút tài hèn.
Rừng y sâu thẳm càng học mãi,
Biển được mênh mông, ngăn ngơ hoài.

Hành xứ Như Lai là phận sự,
Chân truyền pháp bảo gánh hoằng vai,
Âm thiên trú ẩn nuôi chân trí,
Mong giúp nhân sinh bớt nạn tai.

Cái Nhum, 1980

Họa bài “Đáp tạ”

Của Mai Văn Hy

Vạn vật lời thành thật đáng khen,
Sư cô nữ giới đâu tài hèn.
Châm hay, dứt bệnh người lui tới,
Cứu giới lành ngay họ tới hoài.

Dưỡng tánh giúp đời là phận sự,
Tu tâm tế độ, nặng hồng vai.
Còn xuân tuổi trẻ, thêm tài trí,
Cấp cứu nhân sinh hết nạn tai.

An Phước, 1980

Mừng ngày đông chí

Kính tặng Sư cô Giác Liên

Mừng ngày đông chí chúc sư cô¹,
Kính gửi đông sang biếu một bài.
Tháng Tý đông về thêm sức khỏe²,
Năm Gà đông lại, lắm điều hay³.

Bà thân đồng mạnh, nhiều may mắn,
Lão phụ đồng xa, cùng sống hoài⁴.
Nội tự đông mùa, gìn đạo đức⁵,
Xuân, thu, đông, hạ, đạo lành thay.

26-11-1981
Mai Văn Hy

Giũ áo phong trần

Tặng bà Đỗ Ngọc Anh, cô Hai Anh - pháp danh Minh Tâm, San Jose, California

Kiếp người tạm bợ quá mỏng manh,
Học đạo hòa mình với chúng sanh.
Phong trần giũ áo sang bờ giác,
Sớm mờ, chiều chuông dạ chí thành.

Kính gởi lòng thành đến cố nhân,
Thương Tăng, kính Phật, giúp nhân sinh.
Huân tu chánh pháp nguồn đạo hạnh,
Sẽ có ngày mai, đặc pháp lành.

2014

Áo trần lỗ mặc

Tặng cô Bảy Đa, xã Nhơn Phú

Sống giữa trần gian nghiệp trả vay,
Trăng tròn lại khuyết vốn xưa nay.
Áo trần lỗ mặc cam đành chịu,
Nhớ cội căn xưa, lệ chảy dài!

Đã trót là người giữa thế nhân,
Sông thương, bể hận, chẳng nên gàn.
Đạo tâm bất thối tâm chân lý,
Giác tánh toàn chân, đạo sẽ gần.

Cái Nhum, 10-12-1999

Gieo duyên giác ngộ

*Mến tặng Phật tử Vân,
quán cơm Cái Bè - Tiền Giang*

Dáng người thanh nhã tựa Tiên Nga,
Kiếp trước gieo duyên với Phật Đà.
Kính Phật trọng Tăng luôn bố thí,
Giúp người hoạn nạn lúc phong ba.

Gieo giống từ tâm khắp mọi nơi,
Gieo duyên giác ngộ tuổi xuân thời.
Gieo tình bác ái quà cứu trợ,
Gieo giống từ bi cứu khổ đời.

Tuy là Phật tử còn tại gia,
Lập chí huân tu lắm thiết tha.
Nhấn nhủ đôi lời người mộ đạo,
Chúc Vân mãi giữ ý tâm hòa.

Mang Thít, 19-8-2003

Chân tâm hiển lộ

*Thân tặng Phật tử Ngọc An
(Bùi Thị Tuyết Hồng) ở Houston, Texas*

Ngọc An đạo pháp giữ vuông tròn,
Viễn xứ không hề quên nước non.
Ngộ Đạo chân tâm luôn hiển lộ,
Thương Tăng, kính Phật vẹn lòng son.

Cảm động tình người xa cố hương
Lòng trong như suối chảy đầy nguồn
Tảo tần đất khách nuôi chân trí
Bố thí gieo duyên gởi cúng dường.

Đa tạ chân tình An gởi sang
Mong sao Phật tử được bình an
Ngày về cố quốc vui tương hội
Hợp mặt cùng nhau giữa đạo tràng.

Mang Thít, 04-6-2001

Thanh âm muôn thuở

*Tặng Nghệ sĩ ưu tú lão thành Út Trà Ôn
TP. Hồ Chí Minh*

Thiên tài nghệ sĩ Út Trà Ôn,
Tuổi trẻ lừng danh cả nước non.
Sân khấu xuất thần say nghệ thuật
Tài danh ghi đậm nét vàng son.

Thiên tài nghệ sĩ, Út Trà Ôn,
Muôn thuở thanh âm mãi mãi còn.
Góp sức cả đời cho nghệ thuật
Tuổi già, năng viếng cửa thiền môn.

Cái Nhum, Vĩnh Long

Tiếng nhạc lòng

*Tặng nữ nghệ sĩ Quế Anh
TP. Hồ Chí Minh*

Nghệ sĩ Quế Anh hướng Phật Đà,
Lời ca, tiếng nhạc lắng thiết tha.
Ru hồn khách mộng vào chân giấc,
Réo rắt cung đàn bản Thánh ca.

Diễn xuất Quan Âm mặc áo đà,
Nhập vai Thị Kính lệ tuôn sa.
Oan khiên nhẫn nhục, tình cao cả,
Khán giả xem qua lệ thấm nhòa.

*Mang Thít, Vĩnh Long
16-11-1998*

Nhân duyên kỳ ngộ

Tặng Phật tử Ngọc và Thu

Ngàn dặm trời mây bay xứ xa
Nhân duyên kỳ ngộ chốn Phật Đà
Tri âm tiền kiếp mây đưa lối
Đất khách hàn huyên ta với ta.

Đa tạ tấm lòng luôn nghĩa nhân
Của đôi phu phụ chốn hồng trần
Thương Tăng, kính Phật, gìn Tam Bảo
Tuệ trí uyên thâm như báu trân.

Nguyện lớn không màng bỏ lợi danh
Mong đem thánh đức cứu nhân sanh
Tam giáo quy nguyện về một nhánh
Trăm hoa đua nở sắc tươi cành.

Kính chúc đôi lời gửi quý nhân
Mong sao hạnh nguyện chóng viên thành
Hẹn ngày mai gặp vui tương hội
Xứ Ấn chờ mong gọi cổ nhân.

New Jersey, Mỹ, 8-4-2008

Nương cửa Thiền môn

Tặng Ni cô Liên Ánh

Trên 60 năm kiếp thế nhân
Trò đời ấm lạnh kiếp phong trần
Đảo điên, điên đảo lòng băng giá
Nương cửa thiền môn thấy ấm lòng

Cõi tịnh ngày đêm lắng luyện tâm
Con đường Phật quốc chẳng xa xăm
Ngày về sen nở, cành xanh lá
Còn chút hơi tàn báo Phật ân.

Mang Thít, 8-11-2012

Ôn ngày kỷ niệm

Thân tặng Ni cô Liên Hợp

Liên Hợp hồi thời gian qua mau quá
Mới hôm nào luận đạo giữa trăng sao,
Hợp, Giác, Duyên ta đưa nói hô hào,
Nay mỗi đứa xa nhau người mỗi ngã.

Liên Hợp hồi! Giác thấy lòng buồn quá!
Hết nhìn trăng rồi lại cứ nhìn hoa
Bỗng từ đâu một luồng gió thổi qua,
Mây đen đến, trời đổ mưa tầm tã.

Gió mạnh quá làm cuốn tung cả lá,
Bồ đề rơi Giác cảm thấy xót xa,
Nghĩ đời ta như chiếc lá kia mà,
Thời gian đến tuổi già thêm tàn tạ.

Buồn cảm nghĩ cõi đời ta tạm giả,
Còn chúng ta, nào khác những đoá hoa,
Nay đẹp xinh rồi mai lại héo già,
Hoa muốn đẹp hoa diệt trừ bản ngã.

Ta hãy gắng noi gương từ cao cả,
Dù chúng ta có cách biệt bao xa
Hợp đừng buồn, luôn diệt chữ chấp ta,
Giác chúc Hợp mau tựu thành đạo quả.

Vĩnh Bình, 1967

Tiền đưa

Tặng Ni cô Liên Duyên

Lặng nhìn qua ánh sao thừa,
Trăng soi vời vợi tiền đưa một người,
Ngày mai Duyên đã đi rồi,
Thành tâm Liên Giác đôi lời tiền đưa.
Duyên đi khuất mái chùa xưa,
Đường tu rồi mãi lọc lừa ra sao?
Đêm khuya vắng vặc trăng sao,
Nhớ mình luận đạo nói bao điều lành.
Thế rồi cách biệt đôi nơi,
Kẻ đời người đạo càng chua xót lòng.
Vậy nay Giác chúc đôi lời,
Chúc Duyên khen mạnh vun bồi tâm xưa.
Đạo vàng quý lắm Duyên ơi,
Chớ nên luyến mộng mà rời cà sa.
Dù cho sóng nổi phong ba,
Nghiep lực khảo đảo lòng ta chẳng sờn.
Đường tu quyết chí keo sơn,
Thuyền từ Đông độ kẻ bên sân chờ.
Đôi lời phút cuối chia ly,
Cầu nguồn tịnh thủy cam lồ rưới tan.
Rưới lòng thanh khiết nhẹ nhàng,
Hận phiền cõi mở thẳng đàn Tây Phương.

Vui lòng trả nghiệp

Tặng cô Quang Minh, pháp danh Diệu Tịnh

Xót phận hồng nhan nghiệp trả vay,
Tiền duyên kiếp trước hiện hôm nay.
Cam lòng đón nhận sâu chan chứa,
Nước mắt rung rung giữa Phật Đài!

Hỡi người phụ nữ đáng thương ơi!
Cùng một loài hoa biết nói cười.
Cám cảnh thương đời hoa ủ rũ,
Vui lòng trả nghiệp, nghiệp lần vui.

Mong Phật từ bi độ chúng sanh,
Quan Âm thị hiện cứu con lành.
Cam lồ rưới mát hồng trần mộng,
Diệu Tịnh mai sau quả đắc thành.

Cái Nhum, 5-10-1999

Một kiếp trầm luân

Tặng Phật tử Phạm Thị Trao, pháp danh Diệu Nhân

Lưu niệm

Cảnh khổ than ơ một kiếp người,
Lập nên gia thất lệ đầy vơi.
Hai mươi xuân chẳng vào bể khổ,
Lệ đổ đầm khăn lệ thấm rơi!

Ôi! Kiếp truân chuyên phận má hồng,
Tình duyên oan trái lắm long đong.
Tuổi xuân mòn mỏi hoa vàng úa,
Hận trách ai đây hỡi hóa công?

Đau xót buồn tim lệ thấm lòng!
Thương con đành nuốt tuổi hờn căm!
Nghịch cảnh trở trêu đời bạc bẽo!
Một kiếp hồng nhan bạc số phần!

Ngán cảnh trần gian thảm kiếp người,
Cũng như tuồng hát diễn trò thôi.
Thói đời điên đảo sâu vạn kiếp,
Phú quý bần cùng cũng tác hơi.

Tình đời chi để bận lòng ta,
Noi dấu thuyền từ đấng Thích Ca.
Niệm Phật tâm thành mong có Phật,
Đài sen sớm dự hội Long Hoa.

Mong ơn chư Phật chứng lòng con
Tuổi thọ càng tăng, tuổi đạo tròn.
Một kiếp trầm luân qua bể khổ,
Cầu về cực lạc đảo Tây Phương.

30-11-1996

Lời tựa

Kỷ niệm ngày bé Tiểu Ngọc xa quê hương Việt Nam sang Mỹ ngày 7 tháng 4 Dương lịch, tức ngày 27 tháng 2 Âm lịch năm 1994.

Phi cơ cất cánh bay, mang con qua đại dương và cách nửa địa cầu. Con ơi! Thầy nuôi (cổm thuở nằm trong nôi, tình thầy cho con vô bờ bến, chỉ 4 tuổi đầu con phải cảm nhận sự chia ly! Xót xa lòng, thầy làm thơ cánh chim non viễn xứ, luôn cả nhạc: Lệ mờ trên sân bay.)

Hãy đón nhận tất cả tình thương của thầy bằng tình mẹ gởi trao con.

Cánh chim non viễn xứ

Phi cơ cất cánh tận trời Âu,
Mang Tiểu Ngọc đi lệ thấm sâu,
Từng phút ruột đau hồn dậy sóng,
Con ôi! Cách biệt khó nguôi sầu!

Thầy thương con trẻ lắm ngây thơ!
Bốn tuổi đầu xuân lắm bơ vơ,
Hải ngoại xứ người nương đất khách,
Lòng thầy đau buốt rồi như tơ!

Thầy luôn thương nhớ bóng hình con,
Thở thở, lú lo, tuổi măng non,
Giọng nói tiếng cười, vang vang mãi!
Nghìn năm dư ảnh, khó mờ phai!

Từng khúc ruột đau thầy nhớ con,
Tai vang tiếng khóc trẻ nỉ non,
Chim con rũ cánh kêu viễn xứ
Suối lệ thầy tuôn sức mỗi mòn.

Hồng nhan đa truân

Mô tả về tâm sự của thực nữ Kim Lộc

Kim Lộc tên nàng hoa ngát hương,
Khách trần say đắm khúc Nghê Thường.
Bâng khuâng lữ khách khung trời cũ,
Thực nữ đoan trang, lệ vắn vương!

Má hồng một kiếp, lăm truân chuyên,
Oan khúc tình duyên, lăm đảo điên.
Tuổi mộng qua rồi cơn ác mộng,
Sầu dâng lắng đọng cả buồng tim.

23-1-1999

Thâm tình

Tặng Phật tử Diệu Tài, California

Diệu Tài chân trí, vượt phàm nhân,
Đất khách nào quên Phật, Pháp, Tăng.
Học pháp nương mình trong chánh pháp,
Cúng dường Tam Bảo, cả chân tâm.

Tôi gởi những lời thơ thiết tha,
Người đi viễn xứ, biệt mù xa.
Quê hương mãi nhớ tình non nước,
Con hiếu nào quên nghĩa mẹ già¹.

22-1-1999

Mùa xuân trong khói lửa

Cảm xuân Mậu Thân 1968

Ôi! Một mùa xuân quá ngỗ ngàng,
Khung trời chết lịm phủ màu tang.
Bom bay đạn nổ sâu tan tác,
Phút chốc lâu đài, biến bụi tan.

Tu sĩ lòng đau lệ ứa tràn,
Nghẹn ngào gọi khế mẹ Việt Nam¹.
Mẹ ôi! Thảm cảnh người dân khổ,
Máu chảy, trời ơi! Máu ngập tràn².

Mẹ ơi! Con cũng là con của mẹ hiền,
Lặng nhìn nhân loại, kiếp truân chuyên.
Bàn tay con yếu, làm sao đỡ³,
Bệnh viện rền vang nỗi uất phiền.

Hỡi ai nặng gánh với non sông,
Tôi thiết tha vang hãy một lòng.
Đùm bọc giang san đầy gấm vóc,
Cho dòng nước Việt, được thanh trong.

Vĩnh Bình, 3-2-1968

Bình minh mộng ước

Kính trao về Sư cô Giác Liên

Em mong ước ánh bình minh sẽ hé,
Nắng chan hòa tràn ngập bước chân ta.
Em tung tăng chạy nhảy dưới trăng tà,
Chim sẽ hát, bài ca mừng nắng mới.

Trời trong xanh, em cùng Ni song bước,
Áng mây hồng lơ lửng giữa tầng không.
Nhìn đàn chim, vỗ cánh giữa trời đông,
Em vội ước, chúng mình là chim thật.

Cùng hiệp bầy, bay đến miền chư Phật,
Hứng cam lồ về tưới mát nhân gian.
Hái Maha, đem rải đẹp trần gian,
Và chung hát, bài ca mừng nắng mới.

Sài Gòn, Khánh Hội, 10-12-1969
Thi sĩ Lâm Thị Đào

Hoa đạo vườn xuân

Tặng Diệu Tâm, Diệu Thân, Diệu Hạnh, Diệu Phước, Diệu Tài, Diệu Lộc, Nhuận và Huệ Thọ

Sống giữa phồn hoa cõi lợi danh,
Trường chay, diệt vọng, chẳng phân tranh
Chung nhà, chung ý, cùng chung phước
Chồng, vợ, con ngoan, dạ chí tình.

Mong Phật từ bi độ chúng sanh,
Mong cầu gia quyến vạn yên lành
Bồ Đề giống quả xanh tươi mãi
Hoa đạo vườn xuân trở quả thanh.

Vĩnh Long, Cái Nhum, 6-11-1998

Cõi tịnh chung nhau vào đất Phật

Tặng Phật tử Diệu Tâm và Ngọc Nữ

Diệu Tâm, Ngọc Nữ bạn đồng tâm,
Học đạo cùng nhau đến cửa không,
Chay lạt lắng lòng siêng tu niệm,
Tục lụy trần ai phải thể trần.

Diệu Tâm, Ngọc Nữ bạn đồng tâm,
Cùng siết vòng tay kiếp thế nhân,
Cõi tịnh chung nhau vào đất Phật,
Mong ngày mai hậu đạt kỳ công.

*Cái Nhum, Vĩnh Long,
6-11-1998*

Lời bút giả

Hôm nay soạn lại tập thơ, xem đến bài “Trận bão lòng”, tủi phận ngân sầu gợi lại hình ảnh của tuổi trẻ, trên bước đường xuất gia gặp nhiều phong ba thử thách. Lúc ấy Giáo hội chưa có môi trường tạo ni sinh, chỉ có vài ni sinh hiểu học thôi. Vì thế, tôi bị một làn sóng người ngăn cản, nhưng họ là đại ân nhân giúp tôi nuôi ý chí. Cái gọi là tự chèo, tự tát, cũng may nhờ phúc duyên tiền kiếp, tôi được những nhà đạo tâm tận tình giúp đỡ, con đường học vấn không bị gián đoạn.

Với tâm sự nát lòng, hơn 20 năm qua, thật cũng đáng thương và cũng đáng buồn cười. Ô các bạn ngạc nhiên chẳng? Người của 20 năm về trước và người hiện giờ là hai sao? Nay bạn, dòng sông của tuổi ngây thơ, nhìn bằng ánh mắt ấu trĩ, ngỡ nước và sóng là hai, dòng sông với tuổi trưởng thành bằng ý thức, nhìn nước và sóng là một. Thật là thú vị, tôi thấy người của 20 năm về trước giống như đứa trẻ chơi nhà chòi bị người ta xô đẩy một chút kêu méc lung tung không buồn cười sao được?

Còn bây giờ tôi là ai? Không là gì cả với mớ gọi là kiến thức, mà tôi chạy theo hơn nửa đời người, điển hình: văn hóa, học lực, v.v... có nghĩa gì đâu? Tôi phủ nhận nó chẳng? Nó cũng có chút hữu ích đấy chứ, đành thế, nhưng mà cái gọi là biến thức ấy không phải là trái tim tôi. Các bạn cho tôi bị thần kinh chẳng? Không, tôi tỉnh hơn bao giờ hết. Vì lý chân ngã, có ta, không ta, tôi đã làm quen với nó.

Hỡi các bạn đồng tu thân mến, các bạn thích kết bạn với chân ngã chẳng? Nếu có, hãy dâng sự sống mãnh liệt trong kiếp người này cho tự giác. Hãy dung hòa cùng ánh mắt đại bi của Đấng Từ Phụ, miệng Ngài luôn cười hỷ lạc, trái tim Ngài không cần bao sắt thép, mà bao la bằng dòng nước của đại dương. Di ảnh Ngài lung linh rực sáng như mặt trời phá mê, nào ánh mây vương bạn hãy dừng mãi bước vào thêm Phật Pháp kia, âm thanh huyền bí, kỳ diệu sẽ đến với chúng ta.

Cái Nhum, 13-8-1987

Qua hồi thử thách

Hồi tưởng khi mình mới xuất gia,
Trăm ngàn cay đắng luyện lòng ta,
Con đường chân giác, cầu giải thoát,
Cửa Phật trui rèn một kiếp hoa.

Vẫn biết đường tu thử thách nhiều,
Nhưng lòng chí quyết, nghiệp lần tiêu,
Nơi gương nhần nhục trong hiền triết,
Cửa tịnh thung dung giữ giới điều.

Mong ơn Chư Phật chứng lòng con,
Chặt dạ bền tâm lướt đỉnh non,
Núi thăm rừng thiêng ngời ngời sáng,
Nguyên tu trọn kiếp mãi vuông tròn.

Cần Thơ, 8-4-1966

Trận bão lòng

Tôi lắng nghe vũ trụ dường tan vỡ,
Trước mắt tôi bốc khói lửa sương mờ,
Nghe đau thương, nghe lạc lõng bơ vơ,
Đâu lối thoát đâu con đường giác ngộ.

Hồn nước nở biến thành cơn bão tố,
Mưa rung rung như tiễn biệt người thơ,
Hãy khóc đi cho niềm riêng cõi mở,
Dứt bi quan tìm lý tưởng tôn thờ.

Biết đi đâu khi lòng mình bờ ngõ,
Vô minh ơi, ta sờ sợ lắm rồi
Có phải mi gieo tang tóc nơi nơi,
Nay mi đến buộc ta dừng lối bước?

Không, ta sẽ nói với mi lời từ khước,
Đi theo mi là tự ghét lòng ta,
Kìa, hư không vắng vắng tiếng Thích Ca,
Ngâm dạy bảo, con ơi yên tắc dạ.

Này con hỡi, con đường tìm đạo quả,
Đòi hỏi con trong tánh đức vị tha
Nước cảnh dương, tung rải trận mưa sa
Gạt lệ thảm hào quang bùng sáng tỏa.

Con giác ngộ mau diệt trừ bản ngã,
Gắng lên con năng hái Mạn Đà La
Roi đèn lồng noi dấu đức Thích Ca
Niết Bàn hiện, đừng rời thuyền Bát Nhã.

Tịnh xá Ngọc Phương, 8-3-1969

Ngậm sâu

Tôi đi tìm Phật tánh,
Sao thấy nhiều đắng cay!
Có lẽ trời định sẵn,
Số kiếp vốn đoạ đày.

Ôi! Ngàn năm kiếp người,
Tôi tự thấy trong tôi.
Cái ta này cần cỗi,
Dù tuổi chỉ đôi mươi.

Tôi tro thân cội đá,
Tay ôm ấp thời gian.
Nghe khối lòng nặng trĩu,
Tháng năm dài gian nan.

Tôi muốn cầm lạng mãi,
Ánh mắt khép ngàn đời
Mang nỗi sầu cô thế,
Lịm chết đáy hồn tôi!

Nhưng than ôi! Oan nghiệp,
Tạo hóa lắm trêu ngươi,
Những gì tôi ước muốn,
Chỉ là ảo ảnh thôi.

Tôi bơ vơ nghẽn lối,
Thét gào giữa không gian,
Mong trời cao soi lối,
Cho số kiếp phủ phàng.

Hồng Ngự, 3-2-1965

Tủi phận

Đêm đến vàng trăng sao mất dạng
Ngồi lặng yên, mơ tưởng ánh trăng vàng
Buồn làm sao, xót xoáy tận tâm can
Gió lành lạnh, lệ mờ vương khóe mắt.

Niềm xao xuyến biết cùng ai tỏ thật,
Khi bạn lòng, núp bóng tận cung mây.
Trăng ơi trăng, hiểu nỗi cảm mong này,
Mượn gió gởi lời thơ, trao bạn ngọc¹.

Tôi tu sĩ còn sơ căn hậu học,
Nhiều oan gia thử thách ngổn ngang lòng.
Tủi phận mình nào dám trách thế nhân,
Bởi thiếu phước, đành cam tâm đón nhận.

Giữa cõi thế đầy âm u, tối mắt,
Người chân tâm biết tìm kiếm đâu ra.
Cuộc đời tôi lẫn lộn giữa ái hà,
Chua xót quá, khi sanh, già, bệnh, khô.

Nghĩ cạn lẽ nương thuyền từ giác ngộ,
Lìa mẹ cha, lìa thân quyến ruột rà.
Bao năm trường nhờ giọt nước mắt Maha,
Nuôi thân tạm, mang huỳnh y sáng tỏa.

Buồn tủi lắm đã bao lần than vãn,
Trăng vươn lên dìu dịu ánh hào quang.
Trăng ơi trăng, biến tướng tận tha phương?
Hãy xuất hiện cho lòng sầu vơi cạn!

Sài Gòn, 1969

Tự giác

Bâng khuâng hồn thôn thức
Lệ ngọc ướt đầm khăn
Nghĩ đời mình kém phước
Gặp cảnh ngồn ngang lòng.

Buồn nuốt tủi ngậm sầu
Nào ai có biết đâu
Bao nỗi sầu u uất
Văng vẳng mãi bên đầu.

Đời muôn vạn tấn tuồng
Đạo cõi chứa niềm thương
Bởi lòng người si chướng
Biến đạo cảnh ngục đường.

Hỡi Đức Phật từ bi
Xin Ngài ban huệ trí
Ai noi bước chân Ngài
Đánh tan lòng tự kỷ.

Di ảnh tỏa hào quang
Con trẻ thấy mơ màng
Miệng Ngài cười hỷ lạc
N như ngậm bảo lời vàng.

Này Liên Giác con ơi?
Sầu tủi chỉ thế thôi
Nguyện lành con ta chứng
Đừng đổ lệ sụt sùi.

Văng vẳng tiếng từ bi
Tâm phàm phu tỉnh trí¹
Thân tâm đường an lạc
Nhận thức cảnh Niết Bàn.

Tịnh xá Ngọc Phương, 22-2-1967

Cảm tác

*Tặng các bạn ai đồng cảnh ngộ như tôi.
Xin gửi sâu lên cung Quảng*

Kìa! Ánh trăng lười liềm,
Núp trong áng mây đen,
Có phải trăng muốn nói,
Sầu nhân thế rồi ren.

Trăng ơi! Tôi cũng thế,
Sầu tan tác não nề,
Mắt mờ rơi rơi lệ,
Đi lạc giữa sơn khê.

Trăng ơi! Tôi đã đi,
Tìm rừng cây chánh giác,
Vượt qua nhiều sa mạc,
Nghe nóng bức ran ran.

Rừng cây ơi! Ở đâu?
Tôi là kẻ mong cầu,
Ôi! Đường muôn vạn lối,
Kìa! Hố thăm rừng sâu.

Trước mặt tôi mây mù,
Sau lưng tôi nước lũ,
Mịt mù bủa lưới giăng,
Nghe hồn đường hoang vắng.

Trăng ơi! Tôi với trăng,
Kẻ đang ngự cung Hằng,
Người đi trong lối mộng,
Xin kết bạn tương thân.

Trăng ơi! Tôi xin hỏi,
Trăng có mấy cung sầu,
Cho tôi trao gởi bớt,
Niềm tủi cực thương đau.

Hãy nhận lãnh nghe trăng,
Tuy mình sống chẳng gần
Như lời mình nguyện hứa
Cho nhau nổi khó khăn.

Hỡi bạn tận cung Hằng,
Tôi đang cần ánh sáng
Truy nã phá vô minh,
Tìm hào quang tỏa rạng.

Cây chánh giác đây rồi,
Này nhân thế ai ơi,
Hãy cùng tôi tiếp đón,
Cùng chung hưởng ngày vui.

Tịnh xá Ngọc Phương,

08-11-1968

Nhất Chi Mai

Kỷ niệm đúng hai năm ngày tự thiêu của liệt sĩ Nhất Chi Mai tại chùa Tử Nghiêm

Lửa đỏ phừng phừng ướp cánh mai,
Phơi gan trinh nữ chết vì ai?
Điểm son tô đậm vào trang sử,
Liệt nữ oai hùng Nhất Chi Mai.

Bút mực khó mong tả cạn tình,
Mai vì tiếng gọi của sinh linh,
Xa cha, cách mẹ, lìa em dại,
Nguyện vọng mang theo chữ thái bình.

Người chết nêu lên chỉ mấy lời,
Việt Nam yêu dấu quốc dân ơi!
Đừng ai đem rước sang bờ đực,
Trên mảnh quê hương lắm bụi đời.

Hỡi ai chém giết gọi là vui,
Có nhận ra chẳng máu giống nòi,
Một mảnh dư đồ đầy gấm vóc,
Dừng tay đừng xé nữa người ơi!

Sống đã khó mong thoát nửa lời,
Thà rằng lịm chết tuổi xuân tươi,
Đem thân làm đuốc nguyên soi sáng,
Mộng ước hòa bình chỉ thế thôi!

Hỡi Nhất Chi Mai bậc trí tài,
Lòng thành của chị thấu Như Lai.
Hỡi ai Phật tử cùng soi bước,
Nguyên độc thâm tâm cứu giống nòi.

08-04-1986

Tiếng lòng

Kính dâng thầy Bốn sư Huỳnh Liên, dù rằng con không còn diện kiến thầy, nhưng con luôn ghi nhớ lời nguyên năm xưa. Ai đã vô tâm làm nặng lòng thầy, thầy định đi xa, bảo con làm thơ tạm biệt, con hốt hoảng quá, nghe chung quanh có cái gì đổ vỡ. Trời về khuya, nhìn ánh trăng hạ tuần, khi tỏ, khi lu. Con bạo dạn làm bài thơ “Tiếng lòng” trao thầy.

Xem thơ con, ánh mắt thầy xa xăm, nét từ bi chan chứa, hủy bỏ cuộc hành trình, nguồn vui trở về với đại chúng. Hôm nay, đèn khô, dầu tắt, ngọc nát, vàng chìm, một chuyến lữ hành. Thầy đã về cõi vĩnh hằng, “tiếng lòng” năm xưa xin gửi cúng dường thầy.

Tiếng lòng

Hôm hợp chúng vừa qua
Lệ ngọc thầy nhỏ sa
Nghẹn ngào con nuốt tủi
Hay tin thầy đi xa.

Lòng thầy như biển rộng
Tính bác ái đại đồng
Vì ai thầy lao nhọc
Khai pháp giáo chân không.

Ai làm thầy phải khóc
Con nghe lòng đắng cay
Biết mà không thể nói
Sầu nhân thế lá lai.

Kính thầy vì hạnh nguyện
Trọn đời thương chúng sinh
Nhọc nhằn thầy cố gánh
Khổ sở cũng cam đành.

Ai xé rách tim con
Ai đập nát linh hồn
Liên tưởng ngày tạm biệt
Ngày thầy xa chúng con.

Thầy ơi? Con muốn nói
Mà lệ mãi tuôn trào
Chúng con còn nhỏ dại
Vắng thầy sẽ ra sao?

Nếu thầy đi biệt mãi
Ai soi đuốc Như Lai
Ai lái thuyền Bát nhã
Ai cặm cùi đêm ngày.

Kính bạch Đức Thế Tôn
Thầy con sức mỗi mòn
Nghĩa thầy con mang nặng
Biết đáp gì xứng ân.

Lòng thành xin phát nguyện
Nạn thầy con gánh mang
Khổ thầy con hứng chịu

Câu thầy được tâm an.

Dù thân con có thác
Tan biến dòng thời gian
Mỉm cười xin đón nhận
Bao thử thách phũ phàng.

*Tịnh xá Ngọc Phương,
15-3-1970*

Viên thuốc hồi sinh

Thân và Tâm

Liên Giác hồi, bệnh tình Ni trầm trọng,
Hai chúng ta là đôi trẻ bạn thân,
Thấy Ni đau, tôi chua xót muôn phần,
Tay bưng thuốc, hồn lâng lâng cảm xúc.

Kìa, sao Ni lại bơ phờ ngã gục,
Khóc mà chi, lệ đầm ướt bờ mi,
Khóc mà chi, Ni gượng trời dậy đi,
Uống, ráng uống, thuốc định thần đẩy bạn.

Đây viên thuốc hồi sinh trên chót tháp,
Thương bạn hiền, tôi chẳng ngại gian nan,
Bạch Thế Tôn! Tôi xin thuốc vôi vàng,
Ráng uống nhé, bạn đừng chê đắng chát.

Này Tâm hồi, sao đầu tôi choáng váng,
Mắt hoa lên đường tỉnh giấc mộng tàn,
Trọng ân Tâm, lo tìm kiếm thuốc thang,
Thân đón nhận, tấm lòng vàng của bạn.

Thân sẽ uống, Tâm ơi, Thân cố ráng.
Thuốc đầu Tâm, tay bưng thuốc mơ màng,
Kìa, lạ chưa, đây pháp giáo Minh Quang,
Sao Tâm nói, thuốc an thần hồi bạn?

Này Thân mến, thuốc an thần pháp tạng,
Phật ba đời, giáo hóa cõi trần gian,
Chư thánh tăng, siêu việt chứng Niết Bàn,
Cũng nhờ uống cam lồ vương chánh pháp.

Ta cố quyết dẹp tan lòng bi đát,
Cố nuốt trôi oan trái tận hồn ta,
Và mỉm cười, nguyện sẽ hứa thứ tha,
Ai là kẻ gieo lòng ta tan tác.

Ta sẽ hứa tiếng lòng ơi, ta hứa,
Hứa với mi ta tập tánh từ bi,
Hứa với mi ta sẽ hết sầu bi,
Nhẫn, nhẫn, nhẫn, muôn điều ta cố nhẫn.

Giữa lúc ấy bầu trời không tiếng động,

Như thông qua cụm nghĩ giữa lòng ta,
Như hân hoan, như đón khúc mừng ca,
Mừng Liên Giác cố diệt trừ bản ngã.

Cao Lãnh, 10-2-1966

Gặp tri âm

Tặng Ni cô Liên Giác ngày sống chung

Trăng lặn vàng mây phủ kín rồi,
Nghe lòng day dứt tận tâm tôi,
Nghe lòng trống trải sâu chan chứa,
Nay gặp tri âm tỏ ít lời.

Em xiết mừng vui gặp bạn hiền,
Lời lành khuyên giải hợp nhân duyên,
Cơ hai lý tưởng hòa chung nhịp,
Nghĩ tiếc bao năm luống nãi phiền.

Em sẽ noi gương dũng mãnh nguyên,
Dù rằng nghịch cảnh lắm truân chuyên,
Dù bao thử thách nhồi nhân quả,
Nhẫn nại mà em chẳng trách phiền.

Ta có xa nhau vạn nẻo đường,
Lời lành em mãi vẫn còn vương,
Đôi ta xiết chặt dòng tư tưởng,
Nguyên sống cùng nhau giữa Phật đường.

1964
Thích Nữ Liên Sĩ

Tạm biệt

Tặng Ni cô Liên Ánh

Ngày tạm biệt, biết chúc chi Ánh hồi?
Gom tâm tư đặt bút vội đề thơ,
Và thần thờ đi giữa ánh trăng mờ,
Trong khoảnh khắc hồn thơ vừa cõi mở.

Tay cầm bút sao lòng tôi bỡ ngỡ,
Viết gì đây? Tôi sẽ viết chi đây?
Đôi dòng thơ và cảm nghĩ phô bày,
Đôi hàng chữ tặng người em ở lại.

Chúc Liên Ánh đường tu mau tiến mãi,
Sáng như trăng và trí tuệ phát khai,
Cầu chúc Ni được khỏe mạnh thường hoài,
Ráng cố gắng vâng hành lời Phật dạy.

Nay Liên Giác phân trần lời ưu ái,
Trước ngày đi, Liên Ánh hãy gắng ghi,
Tập làm sao cho hạnh kiểm nhu mì
Mới xứng đáng danh từ Ni khát sĩ.

Vĩnh Bình, 1966

Gỗ cửa từ bi

(Tặng Phật tử Diệu pháp Nguyễn Thị Thân, Sài Gòn - An Nhơn)

Sống giữa phồn hoa quyết chí tu
Chiều chuông, sớm mõ thích công phu
Lợi danh chẳng nhiệm cầu giải thoát
Chay lạc, tương rau thật khỏe ru.

Cõi tịnh đài sen cố tiến tu
Dẫu rằng cư sĩ chí tâm bền
Tuổi già sức yếu luôn hầu Phật
Gỗ cửa từ bi Phật hiện tiền.

Phận bạc

(Tặng Huỳnh Nga, Phật tử Ngọc Hà và Ngọc Châu)

Trải nghiệp trần gian lắm đoạn trường,
Ngọc châu phận bạc lệ sầu vương,
Rưng rưng thôn thức, hồn cô động,
Cay đắng buồn tim kiếp má hồng.

Nợ kiếp hồng nhan bạc số phần,
Lâng lâng hồn mộng vắng chuông ngân
Bơ vơ, nghẽn lối, hồng trần mộng
Tĩnh giấc Nam Kha đạo sẽ gần.

Cái Nhum, 15-7-2013

Đạo hiếu vẹn mười phần

Tặng cậu mợ Tư Nghiệp và các em Gấm, Bé Ba, Sơn... Chợ Lách, tỉnh Bến Tre

Thật đáng noi gương cho thế nhân,
Làm con đạo hiếu vẹn muôn phần.
Chồng tài trí dũng, luôn kiên nhẫn,
Vợ giỏi đảm đang, dạ thủy chung.

Hạnh phúc đoàn viên vui vẻ thay,
Các em giờ đã lớn thành tài.
Chung nhà mái ấm tình cha mẹ,
Kính chúc toàn gia tuổi thọ dài.

Mang Thít, 1-9-2004

Nữ sinh áo trắng

Tặng Giáo sư Minh Trinh (Phật tử Diệu Phước) dạy Anh ngữ trường Trung học huyện Mang Thít tỉnh Vĩnh Long

Nữ sinh áo trắng của thuở nào
Vất vả trăm điều buổi cháo rau
Chăm học đêm tàn trăng biến dạng,
Đèn khuya chiếc bóng chẳng hề nao!

Khá khen hiền nữ nét đoan trang,
Nhả ngọc phun châu, chiếm bảng vàng.
Bền chí lập trường, gan bọc thép,
Cử nhân toại nguyện học trò ngoan.

Thật đáng noi gương gái Việt Nam,
Làm con hiếu hạnh vẹn đôi [đàng](#)¹,
Là người Phật tử luôn ngoan đạo,
Tế nhị, hòa nhu với xóm làng.

Thầy gởi vần thơ trao đến con,
Là nhà mô phạm giữ lòng son.
Luyện trang tuần kiệt yêu Tổ quốc,
Góp nhặt tinh hoa với nước non.

Mang Thít, 10-10-2004

Lưu niệm ngày xuân

Tặng thi hữu Lâm Thị Đào

Tưởng nhớ bạn thi tỏ mấy lời,
Đêm nay trăng sáng lắm ai ơi,
Bơ vơ đứng giữa khung trời mộng,
Sương xuống tràn dâng lạnh cả người.

Bỗng chợt nghe hồn cảm luyện mơ,
Người thơ năm ấy đã xa mờ.
Thơ vương ý nhạc chưa tìm vận,
Mỗi mắt trông chờ dệt ý thơ.

Ngồi tựa thềm hoa thưởng thức xuân,
Tình thơ lai láng dệt duyên mừng,
Buồn vui xin gửi vào cung bậc,
Lưu niệm ngày xuân tặng cố nhân.

Gia Đình, 15-2-1971

Hồn thiêng nước Việt

Cảm thương năm Mậu Thân (1968)

Lắng đọng tâm từ ái
Nghe tiếng khóc ruột rà
Của người dân đau khổ
Của kẻ mất mẹ cha.

Ngoài kia súng vẫn nổ
Thêm nhiều tiếng thét la
Nghẹn ngào tôi nín thở
Mà lệ hồng tuôn sa.

Nghĩ mình là tu sĩ
Biết phải tính sao đây
Dù lòng mình nứt rạn...
Dù rằng lắm thương đau.

Chiến tranh là hiện tượng
Xác người gục ven đường
Cảnh tượng tàn lấn sát
Rồi cốt nhục ly tan.

Trà Vinh, 5-2-1968

Hoa ẩn non cao

Tặng Như Thủy - Vĩnh Long

Nữ lưu nào kém bậc nam nhân,
Dũng chí kiên gan, giữa biển trần
Góp nhặt tinh hoa, gìn Tổ quốc
Cho dòng nước Việt được thanh trong.

Hoa ẩn non cao hoa ngát hương
Hoa không vương bụi chốn tình trường
Hoa luôn khoe sắc không tàn rụi
Hoa đẹp muôn đời hoa tỏa hương.

Cái Nhum, 28-10-2013

Thân và Tâm kết tri âm

Liên Giác hồi, này người tu sĩ trẻ,
Ta với Ni, là đôi trẻ bạn thân.
Nếu mất ta, Ni có sống được chăng?
Rủi Ni mất, ta mất luôn hình bóng.

Vậy hai ta là hai người đang sống,
Thân và Tâm phải an ủi lẫn nhau.
Dù lâm cơn gió cuộn sóng ba đào,
Vòng tay lái ta gần nhau mãi mãi.

Ta lý thuyết, Ni thực hành mới phải,
Ta và Ni còn phải sống nương nhau.
Khi ta sân, Ni lắng dịu âm hao,
Chịu nhẫn nại tập hạ mình cả thầy.

Dù lớn nhỏ Ni đừng phiền tự ái,
Giữa đêm trăng ta thề nguyện nhau đi.
Có chị Hằng, chị ấy sẽ chứng tri,
Đừng ái ngại, đừng rụt rè chi mãi.

Này Tâm hồi, Tâm đừng nên ái ngại,
Tôi bằng lòng những điều kiện Tâm đưa.
Thân luôn luôn giữ giới hạnh ngăn ngừa,
Thân xin hứa giữ đêm trong huyền diệu.

Thân xin hứa có hoàng thiên chứng chiếu,
Nguyên cùng Tâm, đồng kết bạn tri âm.
Ta cùng nhau thề nguyện giữa trăng rằm,
Nguyện đoàn kết, Thân và Tâm mãi mãi.

Trà Vinh, 15-4-1966

Bến chân như

*Tặng ông bà Út Đèo,
Phật tử Thiện Ngôn và Ngọc Phước*

Thiện Ngôn, Ngọc Phước ý tâm từ,
Chay lạt lòng thành học chữ nhu.
Phụ, phụ quên mình vô đạo nghĩa,
Lợi danh tạm gác, cõi phù du.

Thân ở trần gian quyết chí tu,
Hồng trần xem nhẹ, bước vân du.
Mong ơn Tam Bảo thường gia hộ,
Phụ, phụ lên thuyền bến chân như.

*Cái Nhum, Vĩnh Long,
14-11-1998*

Nặng gánh gia đình

Tặng Dì Tư, mẹ em Quới ở Gia Định

Tuổi xuân đã nặng gánh gia đình,
Hiếu nữ tảo tần việc mưu sinh.
Dưỡng cha, nuôi ngoại, tròn đạo nghĩa,
Giúp người cô thế lúc lênh đênh!

Đến khi tuổi mộng đã thành nhân,
Xuất giá tòng phu giúp đỡ chồng.
Khéo léo, hòa nhu, luôn tế nhị,
Thương con, mến cháu, đượm tình thâm.

Tám lăm tuổi thọ mắt không mờ,
Lão tướng nào thua sút trẻ thơ.
Minh mẫn tinh thần luôn trong sáng,
Sôi kinh, nấu sủ, thích xem thơ.

Chúc dì trăm tuổi vạn niềm vui,
Con cháu nên danh rạng giống nòi.
Tích đức, Tử Tôn lưu truyền mãi,
Mong toàn gia quyến được thanh thoi.

Cái Nhum, 10-9-1999

Vòng tay gọi cổ nhân

Thân tặng chị Văn Thị Hiệp, người bạn thân thuở ấu thơ (hiện ngụ ở Chợ Lớn - Sài Gòn)

Thâm tình cách biệt mấy mươi năm,
Xiết chặt vòng tay gọi cổ nhân.
Ký ức tuổi thơ vùng sông dậy,
Hàn huyền tâm sự chuyện xa xăm.

Ánh mắt chị tôi đẹp tuyệt trần,
Nên trang thực nữ giữa phàm nhân.
Gánh gồng gia cảnh người chị cả,
Con hiếu nặng mang nghĩa chất chồng.

Hạnh phúc cả đời đến chị tôi,
Vì gieo nhân tốt quả xanh tươi.
Gởi thân Bồ Liễu trang hiền triết,
Con hiếu, hiền ngoan, lắm thanh thời.

Chúc vạn niềm vui đến gia đình,
Con ngoan, chồng quý, vợ hiền xinh.
Đời đời tích phúc gieo nhân đức,
Mái ấm trở hoa, thắm đượm tình.

Vĩnh Long, 9-9-1999

Chuyến xe đường cùng

Chuyến xe chạy đường cùng¹,
Kia, cát bụi cuốn tung,
Thân xe đường nghiêng ngửa,
Thật quả phút tranh hùng.

Ôi, người đang lái xe,
Cổ gượng vào tay lái,
Môi cắn chặt lấy môi.
Lòng dặn lòng nhẫn nại.

Chỉ một tháng trôi qua,
Người ấy niệm Phật Đà,
Thấy lòng mình sáng khoái,
Thấy đường dài không xa.

Người mỉm cười tự nhủ,
Ta đi tìm Như Lai,
Tìm rừng cây Chánh giác
Há sợ gì đắng cay.

Kia, chiếc xe đường cùng,
Gắng lướt vượt đỉnh non,
Dù thân xe tan rã
Chí hành giả keo sơn.

Gia Định, 1969

Niềm tin

Hoa thơm phức chiên đàn¹,
Hoa mọc giữa rừng hoang,
Nụ hoa đang hàm tiếu,
Ngâm chứa vạn tin yêu.

Lòng hoa đang bùng chiếu,
Đón hàng vạn trăng sao,
Quần quanh hồ Bích Ngọc,
Tắm nắng uống sương chiều.

Đời hoa say cửa Phật,
Ru hồn trong giấc mơ,
Lòng hoa đang cởi mở,
Tìm lý tưởng tôn thờ.

Nào nghĩ sống cho mình,
Tìm phương pháp cứu sinh,
Khổ đau nuôi giấc ngộ,
Dầu sóng gió lên đênh.

Sài Gòn, 23-12-1969

Đời là ảo mộng

(Lời thơ này đối đáp với ông chú tôi, khi người gọi tôi xuất thế)

Này con, sao con vội đi tu?
Lịm tuổi xuân xanh, chịu khổ sâu,
Xa mẹ lìa đời, quên tổ ấm,
Sớm chiều chuông mõ lẩm công phu.

Ở cõi đời tươi đẹp biết bao,
Con ơi hãy tỉnh lại đi nào
Vàng son nhung gấm chờ con đấy,
Nhẹ bước nhanh con, tiến bước vào.

Ông sẽ chiều theo ý của con,
Tu chi cho thân thể hao mòn,
Mau mau quay gót về con nhé,
Cửa ngọc lầu son đón rước con.

Cảm đội ơn ông đã luyện thương,
Tình ông thương cháu khó biên lường.
Nhưng con không thể chiều ông được
Trở về trần thế vương sâu thương.

Trở về trần thế vương chua cay,
Danh lợi giàu sang với sắc tài,
Phú quý công danh tuồng ảo mộng,
Bèo mây tan hợp gió lung lay.

Cắt ái ly gia mở nẻo đường,
Lối tu tối thượng thoát oan ương,
Sông mê tắt cạn tìm chân giác,
Biển khổ trầm luân hết vẩn vương.

Lòng vui thơi thới bước vân du
Choàng tấm y vàng thân khỏe ru,
Giữ sạch lợi danh lòng cõi mở,
Đại gì mà chẳng chịu đi tu.

Hồng Ngự, 22-06-1965

Nặng khối u hoài

Năm 1969 về thăm mẹ đang bị bệnh, vì Phật sự đi gấp, gởi vãn thơ lưu niệm.

Gởi thân mẫu?

Mẹ nằm trên giường bệnh,
Con cất bước ra đi.
Ôi! Đứt từng đoạn ruột
Mưa từng giọt lâm ly!

Mẹ ơi! Hãy quên đi
Những chuỗi ngày kỷ niệm.
Con là kẻ ly trần,
Xin đừng thương mến tiếc.

Một đêm con không ngủ,
Uống từng giọt sương cay,
Ngao ngán đời giả tạm,
Mang nặng khối u hoài.
Mẹ ơi!

Công mang nặng đẻ đau,
Tình mẹ ví trời cao,
Con đi tìm Phật tánh,
Là đáp nghĩa cù lao,

Đừng vương vãn thâm tình
Trong vòng nẻo tử, sinh!
Hiệp ly đời giả tạm,
Nguồn đạo pháp rộng thênh,

Hãy hỉ lạc vươn lên,
Nghĩa mẹ con đáp đền,
Ngày về xuân giải thoát,
Mẹ con mình vui hơn.

Sài Gòn, 12-10-1969

Tìm đường giải thoát

Dẫn lòng gạt thảm đẹp sầu thương,
Nhất trí ra đi vạn nẻo đường,
Cắt ái ly gia tìm giải thoát,
Tơ lòng ràng buộc chẳng hề vương.

Xa lánh tường đời chốn lợi danh,
Thị phi ràng buộc cõi phân tranh,
Than ôi, thảm cảnh hồng trần mộng,
Sớm mờ, chiều chuông học pháp lành.

Thăng trầm ngao ngán kiếp lăm than,
Cuộc thế ôi thôi lăm ngõ ngàng,
Kiếp sống thân này là giả tạm,
Vui gì sung sướng thế mà ham.

Nào mơ danh lợi với giàu sang,
Phủi sạch tay không chuyện thế gian.
Tự tại cơm thiền lo dưỡng tánh,
Huân tu cầu đạo, tấm thân nhàn.

Hồng Ngự, 18-6-1965

Tiếng khóc trẻ thơ

Tặng các em cô nhi viện Nhất Chi Mai - Biên Hòa

Tôi muốn nói, người ơi tôi muốn nói,
Tâm sự này của những trẻ mồ côi,
Nó sinh ra để báo hiệu sự đời,
Trong cảnh khổ ai là người cứu độ.

Tạo hóa hỡi nó than rằng biển khổ,
Lọt lòng ra từ giọt nước Maha,
Nhờ cảnh dương và ánh sáng hiền hòa,
Nó sợ lắm vì đời muôn vạn ngã.

Kìa em bé chơi vui ngoài biển cả,
Tiếng tu oa ngậm gọi đúng Thích Ca
Nó thét lên oằn oại giữa ái hà,
Van Bồ Tát ban ơn lòng cao cả.

Em bé hỡi xin đừng khóc nữa,
Thuyền tôi đây tôi nguyện sẽ rước đưa,
Thuyền tôi đi trong giông tố mây mưa,
Tôi gắng lướt lái thuyền theo sứ mạng.

Em nghe tôi cứ nhìn vàng trắng sáng,
Ngàn muôn sao chờ đón ánh vinh quang.
Đừng bi quan đừng cho đời khổ nạn,
Sẽ có tôi chuyển biến sự phũ phàng.

Kìa sao em cứ nhìn tôi ngao ngán,
Có phải chẳng là sợ gió muôn phương,
Đừng sợ em gió ấy gió tham tàn,
Tôi lái vững em đừng buồn chán nản.

Tạo hóa hỡi nghe chẳng lời than oán.
Của trẻ thơ bám níu chiếc thuyền nan.
Thuyền con con, mà vượt sóng vô ngàn,
Vượt bể ngàn, trực hướng về bến giác.

Biên Hòa, 08-3-1969

Trực hướng - Tây thành

Đáp bài “Bình minh mộng ước”

Tôi đã tiếp những dòng thơ ưu ái,
Của người em còn đượm tuổi men say.
Mơ trắng lên xây đắp mộng chương đài,
Ôi, tuyệt mỹ, nụ hoa phong kín nhụy.

Thầm nguyện ước nếu mình là thi sĩ,
Dệt trao em cả hàng vạn bài thơ.
Khuyên nhủ em tìm lý tưởng tôn thờ,
Cây bác ái, chứa niềm thương muôn thuở.

Nghe không em tiếng kêu thương sầu thảm,
Trong âm thanh trong màu sắc hoa hương.
Tiếng sinh linh rên rỉ lắm đoạn trường,
Gây chuyển biến sâu xa hồn vũ trụ.

Bông trí tuệ tung bùng đưa rộ nở,
Cột tử bi đang khoác áo xinh tươi.
Này em ơi, mau nhận thức cõi đời,
Đời là khổ, tìm chỉ nam sinh lộ.

Tôi sẽ xây cho em lầu gác ngộ,
Hoa mạn đà đẹp lắm hồi em thơ¹.
Cỏ linh chi mềm mại tựa nhung tơ²,
Chung sức hái thuyền từ sang Tây độ.

15-12-1966

Văng tiếng chuông ngân

Tặng em Đào

Tôi gửi nguồn thơ tận Quảng Hằng,
Gửi người em gái tuổi trinh băng.
Trăng ơi, xin nhắn dùm tôi nhé,
Lâu giấc đêm về văng tiếng ngân.

Em bảo rằng em thích tháp ngà
Xây hồ bích thủy giữa muôn hoa,
Em thương ơi luyện cảnh hoa mạn
Và cỏ linh chi ánh sáng lò.

Tôi đã xây rồi đang ngóng trông
Mong đợi nàng thơ bước tới gần,
Trỗi khúc phượng cầu xây ý đẹp
Lọc hết sao trời, điểm ánh trăng.

Trống trở dồn canh khắc khoải chờ
Người xưa giờ đã sống trong mơ,
Ai xây lâu gác bên thêm ngọc
Đợi khách quay về luống ngân ngơ.

*Tịnh xá Ngọc Phương,
20-12-1969*

Chẳng luyện tình

Bài thơ ra đời khi chú Út đến bảo tôi về

Quyết chí ra đi chẳng luyện tình,
Mong tìm nẻo sáng ánh quang minh,
Nhất tâm cương quyết tìm đường thoát,
Khỏi lụy phiền lo khổ đến mình.

Tu là giải thoát cõi trầm luân,
Biển - ái phong ba nổi chập chùng,
Lôi cuốn bao người đang đắm đuối,
Nhốt vào ngõ tối, lụy sâu chung.

Cắt ái ly gia đợm nghĩa tình,
Đền ơn vạ loại nghĩa sinh linh,
Hàng ngày cố gắng tâm tu sửa,
Tuệ kiếm đoạn phăng, lưới ái tình.

Nhất trí ra đi phủi nợ đời,
Không màng danh lợi chuyện buồn vui,
Đời tôi đã trót cho nhân loại,
Đâu dễ thương riêng chỉ một người.

Vĩnh Bình, 1962

Xin đừng nói thương tôi

Xin ai đừng nói tiếng thương tôi,
Hãy lấy tay che ánh mặt trời,
Khi thấy mặt trời không ánh sáng,
Thế thì hãy nói tiếng thương tôi.

Tôi là tu sĩ thích đơn côi,
Chán sợ thời gian lắm đổi dời,
Thêm sợ cõi đời trò dâu biển,
Tìm vào neo đạo thấy nhàn thôi.

Trắng sáng canh khuya vắng bóng người,
Âm thầm lặng lẽ đếm sao rơi,
Tâm tu học đạo gìn trai giới,
Luyện tánh trao tâm chẳng biếng lười.

Vĩnh Bình, 1965

Văn tế

Kính diếu Phật tử Diệu Nhân - Phạm Thị Trao đã từ trần ngày 12-7-2001 (ÂL)

Than ôi! Hung tin bà hấp hối!

Xót xoáy tận tâm can
Nghe nguồn sầu dâng mãi
Tưởng chừng nhốt thời gian
Nay vô thường đổi mặt
Ánh mắt khép ngàn đời
Bầu trời đầy tang tóc
Con cháu ghen cả lời!

Than ôi! Vô thường là công lệ!

Có hợp phải có tan
Phật tử Diệu Nhân
Nợ trần gian đã mãn
Cõi vô ưu dong rui bằng ngàn

Nhớ Linh xưa! Trọn bề đức hạnh

Trọn nghĩa tào khang
Thương con mến cháu
Vất vả trăm đàn
Đối với đạo một lòng vì đạo
Phụng tự Tam Bảo
Chắc dạ bền gan

Nay thì ôi thôi! Cuộc trần thế tang thương biến đổi

Cõi trần gian bóng tối bao trùm
Người hiền đã khuất
Bệnh ngặt vội chen!

Hỡi ôi! Đàn con đại quỳ bên hương án

Lệ biệt ly ướt đầm khăn tang
Xa rồi tình mẫu tử
Con cháu biệt đôi đàn
Ôn dưỡng dục dường như non Thái
Lệ thâm tình nát ruột bầm gan

Phật tử Diệu Nhân! Lời tổng biệt gửi người đức hạnh

Thuở sánh tiền gieo giống từ bi
Gieo nhân trí - tuệ

Xót cảnh thương tâm gửi lòng thương cảm
Gửi dòng chữ tạ tình người hộ pháp
Hương linh chứng giám! Nương khói mây trở về cực lạc
Phút đăng trình con cháu tiền đưa
Đốt nén tâm hương chân tình bái biệt
Cầu Giác tỉnh ngộ lý vô thường
Rời khỏi Ta Bà, đảo Tây phương Phật Quốc.

Mang Thít, 12-7-2001

Một đêm trăng

Trăng tà in đáy nước,
Hoa rơi rụng mái lầu,
Sen vươn mình nở nhụy,
Nhìn cảnh đẹp đâu đâu.

Kìa gió từ đâu đến
Giữa khung cảnh Phật đài,
Ta nghe lòng thanh thoát,
Chẳng còn nhớ trần ai.

Ôi! Đêm nay vui quá!
Ta quên cả tương lai,
Và quên luôn hiện tại,
Chẳng buồn nghĩ ngày mai.

Nhưng quay về hiện tại,
Đường tu quá chua cay
Nhìn thân phàm giả tạm,
Gắng trau sửa hằng ngày.

Xin Phật chứng lòng con,
Quy lạy Đức Thế Tôn,
Độ trẻ thơ vụng dại,
Sáng như “Minh Cảnh Đài”.

Hầu mau tìm chân lý,
Cứu độ khách trần ai,
Đang chìm nơi biển khổ,
Trong danh lợi sắc tài.

15-6-1996

Mơ hoa

Nước biếc chiều thu sóng vỗ ngàn,
Ôn ngày kỷ niệm bước du phang,
Tam y, nhất bát, phô hương sắc,
Cao quý làm sao ánh đạo vàng.

Đạo vàng phổ biến rọi trần gian,
Muôn kẻ trùng tu khỏi lạc đàn,
Nhất trí trau dồi nguồn đạo hạnh,
Hằng ngày trau, sửa trí minh quang.

Quang cảnh hôm nay đượm vẻ nhàn,
Sao trời lấp lánh đón trăng sang,
Thoảng bay theo gió cảnh sen chuyển,
Bên cạnh hồ ao trở nhụy vàng.

Cảnh trúc rung rung giữa đạo tràng,
Mơ vàng tưởng đầy cảnh lạc bang,
Vẳng nghe chuông đổ lòng xao xuyến,
Tỉnh giấc mơ hoa mộng đã tàn.

Vĩnh Bình, 13-10-1996

Tâm sự cô gái mồ côi

Riêng tặng Ni cô Liên Thu

Đời Thu khổ lắm người ơi,
Mới lên bảy tuổi cách đôi sông đường.
Biết gì là cảnh tang thương,
Biết gì là cảnh đoạn trường chia phôi.
Thời gian lặng lẽ cứ trôi,
Tuổi đời chồng chất lệ rơi thấm sâu.
Biết mình là trẻ mồ côi,
Bâng khuâng thôn thức bồi hồi tâm can.
Lệ buồn đầm ướt khăn tang,
Cha ơi, mẹ hỡi, lệ tràn thấm sâu.
Để con ôm một khối sầu,
Lệ lòng tuôn chảy tim đau nghẹn ngào.
Dập đầu khăn nguyện trời cao,
Sầu dâng khóe mắt lệ trào ướt mi.
Mong ơn cao có từ bi,
Giúp con thoát cảnh ai bi khổ sầu!

Đất Vĩnh, 30-3-1967

Đôi lời tạm biệt

Tặng Ni cô Liên Thường

Tạm bút đề thơ chúc ít hàng,
Chúc Thường hưởng mãi lộc trời ban,
Kiếp tu hiện tại tròn duyên phước,
Thầy mến, bạn thương tiếng dội vang.

Tạm bút đề thơ chúc ít hàng,
Chúc Thường sức khỏe được bình an,
Minh tâm kiến tánh thường an lạc,
Mãi mãi kề bên ánh đạo vàng.

Tạm bút đề thơ chúc ít hàng,
Mong Thường mau đến chốn già lam,
Đường tu tiến mãi vô ma khảo,
Nguyện chúc tâm lành được vững an.

Tạm bút đề thơ chúc ít hàng,
Mong ơn cao cả Đấng Minh Quang,
Liên Thường chóng tiến sang bờ giác,
Mau bước chân về cực lạc ban.

Vĩnh Bình, 1968

Mái ấm

Tặng Phật tử Ngọc Nữ, Ngọc Từ, Ngọc Kính và Ngọc Nhân

Ngọc Nữ nương theo Bát Nhã thiền,
Ngọc Từ, Ngọc Kính hạnh cần chuyên,
Ngọc Nhân dũng mãnh thuyền chung bước,
Bốn bạn đồng tu dẹp chương duyên.

Tình đạo bao la phi ước nguyện,
Chẳng màng danh lợi chuyện đảo điên.
Vòng tay xiết chặt tình huynh đệ,
Mái ấm là nơi chốn cửa thiền.

20-10-1998

Tình bạn chân thành

Tặng Phật tử Diệu Thanh và Diệu Phúc, Cái Nhum

Diệu Thanh, Diệu Phúc ý tâm hòa,
Hộ đạo từ bi đấng Thích Ca.
Chay lạt, lắng lòng, siêng học pháp,
Lợi danh chẳng nhiễm, chất phù hoa.

Diệu Thanh, Diệu Phúc ý tâm hòa,
Tình bạn chân thành, lắm thiết tha,
Cửa Phật chung thuyền sang bến giác,
Mong ngày sẽ hái Mạn Đà La¹.

Cái Nhum, 13-11-1998 (ÂL)

Xin cho tôi nụ cười nhân thế¹

Tôi muốn biến hồn mình tan trong vũ trụ,
Để chan hòa niềm đau khổ của nhân gian,
Trời ơi? Máu, máu của ai đây?
Và xương, xương của ai đây?
Mẹ đâu rồi? Người đã ngất lịm²
Hãy tỉnh dậy đi mẹ³,
Để nhìn con, đưa con trong thời tao loạn,
Mẹ ơi, mắt con đã mờ.
Tay con run run
Muốn nhặt hàng ngàn vì sao tinh tú,
Đã bị đời liệng bỏ,
Ôm vào lòng và gói kín giữa tâm tư.
Hỡi nhân gian
Hỡi các người bị vô minh hành phạt,
Hãy chờ đợi ta xây lâu giác.
Đừng nguyên rủa ta không tình cảm,
Đừng nguyên rủa ta yếu thế bị quan.
Lẽ sống ta, đã nhập vào đại thể,
Bắt nguồn thương từ vạn kiếp xưa xa.
Hãy đợi ta ngày mặt trời rực sáng,
Bàn tay ta xoa dịu vết thương đau.
Bây giờ con chim xanh đang ẩn trốn,
Ngửi mùi hoa tìm hương vị của hoa.
Rồi ngày ấy tiếng chim ca,
Một bài ca ái quốc.
Có tính chất từ bi,
Mỉm cười đi, bạn cho ta nụ cười nhân thế,
Ta vì người
Nguyễn dệt nỗi bài thơ.

19-6-1970

Mẹ Việt Nam về đâu?

Việt Nam đất nước thân yêu chìm trong khói đạn năm 1968

Dòm trời giăng lổn cũ,
Mây phủ kín ven trời.
Ta nghe lòng thổn thức,
Ta nghe lòng đơn côi.

Hướng mắt về quê mẹ,
Nghe tiềm thức vọng về.
Nghe âm thanh huyền bí,
Tiếng nhạc điệu hương quê.

Ngoài kia mưa vẫn rơi,
Gió luồn mạnh áo vải.
Nghe xót xoáy tâm can,
Nghe nguồn sâu dâng mãi!

Việt Nam, mẹ Việt Nam ơi!
Con cha mẹ lớn rồi,
Lớn trong tình thương nhân ái,
Lớn trong màu áo Như Lai.

Mẹ ơi, mẹ có nghe chăng hỏi mẹ?
Sau tiếng nấc thở dài!
Những gì còn sót lại
Trên quê hương chúng ta?

12-3-1968

Qua hồi thử thách xót phận tâm tu¹

Xót phận tâm tu lắm đoạn trường,
Làm trò, làm chúng, lệ còn vương.
Hai mươi năm chẵn, cam lòng nhẫn,
Gánh việc Như Lai quản dậm trường.

Bạch Đức Thế Tôn, trẻ dại khờ,
Con đường hành đạo lắm bơ vơ.
Lữ hành dừng gót bên đồi vắng,
Thôi thế là xong một giấc mơ.

Bạch Đức Thế Tôn, thế hệ này,
Chân truyền pháp bảo khó hoằng khai.
Tuy con cố gắng càng thêm nhọc,
Người có chân tâm được mấy ai?

Lỗi phận tai nghe được tiếng thầy,
Dường như gió thét tận cung mây.
Làm trò cay đắng tê đầu lưỡi,
Càng ngại tai vang vọng tiếng thầy.

23-7-1981

Cõi tạm không vương tục lụy

Tặng bé Bảo Châu (tự Bảo Long) pháp danh Minh Nguyệt

I.

Một tháng trăng tròn đã xuất gia,
Miệng còn thơm sữa khóc tu oa,
Chuyển kiếp sanh thân, con dòng Phật,
Bảo Châu sáng chói ngọc Maha.

II.

Bảo Long rồng nhỏ viếng Ta Bà,
Vào cửa thiền môn họ Thích Ca.
Cõi tạm không vương mùi tục lụy,
Mâm non trở lộc, kết muôn hoa.

III.

Lương duyên tiền kiếp tiểu Thanh Long,
Ngọc qui vương cung đã xuất thân
Bảo tìm chân lý, nương thuyền giác,
Châu du, một chuyến khách phàm nhân.

Pháp Phật thâm sâu nhập thế trần,
Danh vi quyền biến báo Phật ân.
Minh tâm, kiến tánh con dòng Phật,
Nguyệt chiếu tròn trắng tỏa pháp đăng.

Mang Thít, 9-11-1998

Ánh trăng thanh

Tặng Nữ nghệ sĩ Phương Đài - TP. HCM

Phương Đài nữ sĩ đáng thanh thanh,
Ngòi bút văn chương bậc lão thành.
Khiến gió, khiêu mây, trăng vờn liễu,
Thi nhân nhả ngọc đã lừng danh.

Bạn hữu vô thường đi quá nhanh,
Chúng ta tóc bạc chẳng còn xanh.
Văn chương cạn vốn, ai mài mực,
Chỉ còn than với ánh trăng thanh.

Vĩnh Long, 16-11-1998

Danh lưu muôn thuở

Tặng Nghệ sĩ ưu tú Út Bạch Lan

Giọng ca như tiếng suối ru hồn,
Hòa lẫn tiếng đàn nhạc nỉ non
Khán giả mủi lòng say nghệ thuật
Bạch Lan tuổi trẻ đượm vàng son

Sống với tình người, với nước non
Danh lưu muôn thuở, mãi hắc còn
Trung niên cảnh tỉnh tìm bến giác
Viếng cửa thiên môn, đạo đức tròn.

Sài Gòn, 10-2-1999

Đèn hiện tượng

Lưu niệm Sư Ni Trí Chân và Huệ Lạc tự thiêu thân năm 1967

Mượn bút đề thơ lụy ứa tràn,
Nghe lòng thổn thức dạ hoang mang.
Trí Chân, Huệ Lạc còn đâu nữa,
Tắm lửa hòa mình, rực ánh quang.

Sư nữ vì sao phải lụy mình,
Làm đèn hiện tượng phá vô minh.
Thôi rồi phôi kiếp đời tu sĩ,
Lưu lại muôn dân nỗi thâm tình.

Ai hỡi gây chi hận dầy tràn?
Tăng ni, thánh tử phải hồn oan.
Phật, Tiên xao xuyên, trời nhỏ lệ,
Nuốt tui ngậm sâu, chuyện thế gian.

Sài Gòn, 1967

Loài hoa dại

Loài hoa dại bên đường,
Nhờ hơi gió, hơi sương.
Hoa vươn mình thụ hưởng,
Hứng lấy nước cành dương.

Đời hoa đẹp ngát hương,
Sắc vàng chiều muôn phương.
Hoa đẹp nhờ ai đấy?
Ai cho hoa niềm thương?

Có phải trận mưa tuôn,
Nước cam lồ ban rưới.
Hoa nở nhụy, khoe màu,
Và sống theo hình tướng.

Hỡi các giống danh hoa¹
Ân dưới bóng Phật Đà.
Đừng si mê ám chướng,
Phụ rải trận mưa sa².

Hỡi hoa cõi Phật Đà,
Chớ tự phụ cái ta.
Chớ kiêu kỳ khoe sắc,
Hoa chỉ biết có hoa.

Tôi cũng một loài hoa,
Chẳng đẹp, chẳng kiêu sa.
Nằm trong ao Thất Bảo,
Lệ mờ, hoa khóc hoa.

15-4-1969

Tạ ơn

*Kính tặng Ni sư Trưởng Giác Liên bài thơ “Tạ ơn”.
Lời thuyết giảng của Ni sư “Trở về tuệ trí”*

Kính bạch Ni trưởng

Chúng con những Phật tử

Hãy còn vụng đường tu

Chỉ một tấm lòng thành

Mãi mãi là con Phật.

Ngày hôm nay

Ni trưởng đầy từ bi hoan hỷ

Cho chúng con cùng được về đây

Bạn cũ, trò xưa gặp gỡ chốn này

Dưới Phật đường nghe thầy giảng pháp.

Bài pháp sáng lên từ đất Phật

Vùng đất thiêng con chỉ được nghe

Nơi Phật giáng sinh, cả ngọn cỏ dòng khe

Cũng được phước từ đấng Đại Bi, Đại Trí.

Bài pháp sáng lên từ thời khắc

Thầy tịnh tâm, thiền định phút giây thiêng

Như nước lành dương tưới mát yêu thương

Thắp sáng tâm con bằng ánh Đạo

Kính bạch cùng Ni trưởng

Cảm tạ ơn thầy, ơn Tam Bảo

Vì chúng con thầy nói Pháp nơi đây

Cho chúng con buổi họp mặt sum vầy

Ghi nhớ mãi, trong lòng con nhớ mãi
Chúng con thành tâm để đầu đánh lễ
Trước thầy, trước Ni trưởng từ bi.

19-11-2013
Phật tử Niệm Trí - Vĩnh Long

Gương đức hạnh

Tặng cô Phương - Phật tử Đức Từ (Canada), người con hiếu, chị hiền

Ai đã nói đoạn đời trong đêm tối
Kiếp phong trần, chua xót tận lòng tôi
Làm con hiếu, chị hiền đầy nghị lực
Nợ ân tình hoằng gánh cả đôi vai.

Giữa thế kỷ, tiền tài đầy danh vọng
Lòng sạch trong như nước suối đầu nguồn
Trải tấm lòng bác ái chứa tình thương
Nhịn ăn mặc, giúp người con khốn khổ.

Từng bát gạo, gieo duyên gương đức hạnh
Từng gói mì, giúp đỡ kẻ cô thân
Trồng cây phước, nghìn năm sinh trái phước
Quả sum suê, con cháu hưởng lâu dài.

Xin đa tạ tác lòng người tín nữ
Luôn quên mình vì Phật - Pháp - Tăng
Xin chúc phúc người hiền vui đạo hạnh
Xin nguyện cầu quả giác chóng viên thành.

Canada, 19-9-2008

Cảm Xuân

(Mậu Thân)

Hương thoảng bên hồ liễu thướt tha
Xuân về chạnh nhớ mấy xuân qua.
Ai say yến tiệc mừng xuân đến,
Ai khóc non sông lệ thấm nhòa?

Quỳnh tương chuốc chén vẫn chưa tàn,
Tiếng sủng kinh hoàng bỗng nổ vang,
Một thoáng-tâm-linh bùng theo gió,
Phũ phàng chi lắm hồi xuân sang?

Rưng rưng thổn thức nặng lòng đau,
Liên tưởng xuân xưa lụy ứa trào,
Cổ nuốt gương trôi, cười gạt thảm,
Bao giờ xuân đến hết binh đao?

Thêm xuân sương phủ chốn tịnh đàn,
Đâu đó chuông chùa vang tiếng vang,
Nước biếc châu mày nhìn biến loạn,
Vui gì xuân đến nhuộm màu tang!

Tịnh xá Ngọc Phương,

29-12-1970

Gieo trồng cõi phúc

Tặng nghệ sĩ Châu Thanh, TP. Hồ Chí Minh

Ở cõi trần gian lắm đảo điên,
Châu Thanh ngộ nhập Pháp siêu nhiên.
Đem đời nghệ sĩ gieo nhân ái,
Mộ đạo từ tâm viếng cửa thiền.

Nghệ sĩ tài danh xứ Việt Nam
Lời ca như gió lẩn không gian,
Như dòng suối chảy đầy thi vị,
Như tiếng sơn ca thoang thoảng vang.

Nhấn nhủ đôi vần thơ viếng thăm,
Châu Thanh cõi phúc đã gieo trồng
Uơm mầm đạo đức, hoa sinh lộc,
Con cháu nên danh, giống Lạc Hồng.

*Mang Thít - Vĩnh Long,
15-8-2003*

Thần Y hé cửa

Tặng Y sĩ Nguyễn Long Giao, Mang Thít

Dáng người nho nhỏ chí thanh cao,
Có sẵn cơ duyên tự kiếp nào.
Tuổi trẻ khiêm cung luôn đức độ,
Mỹ từ tên gọi Nguyễn Long Giao.

Cổ truyền y học giúp đồng bào,
Biến thuốc thần y đạt đỉnh cao.
Hải Thượng Lãn Ông luôn hé cửa,
Xin mời hiền giả bước nhanh vào.

17-1-2002

Bàn tri hiếu tử danh ngôn

Tặng Phật tử Dương Văn Sĩ, pháp danh Thiện Hòa Nhơn Phú, Mang Thít

Khen ai vì Pháp dám quên mình,
Phật tử Thiện Hòa dạ sắt đing.
Hộ pháp một lòng, nương chánh pháp,
Không màng danh lợi việc mưu sinh.

Nước loạn danh ngôn thấm nghĩa tình,
Bàn tri hiếu tử đã quên mình.
Mộ đạo kiên gan lòng son sắc,
Góp sức cùng tăng, độ chúng sinh.

Vĩnh Long, 10-10-1997

Trái đất còn quay

Tặng Phật tử Loan, New Jersey

Mến gửi đôi lời chuyên đến Loan,
Trái đất còn quay ta mãi còn.
Nửa quả địa cầu xa thăm thẳm,
Bao giờ tương hội giữa thiên môn.

Nhấn nhủ đôi lời gửi đến Loan,
Đạo tâm bất thoái dạ sắc son.
Kính Phật, thương Tăng, tròn đạo nghĩa,
Chúc cầu quả giác được vuông tròn.

Nghĩa cổ hương

Tặng Phật tử Hoàng Lan - Hawaii (Mỹ)

Xa xứ nào quên nghĩa cổ hương,
Mẹ già trông ngóng giọt sầu vương¹.
Áo trần lơ mặc, treo gương nhẵn,
Bể hận không còn chỗ nấu nường.

Cố gắng tâm tu, ta thắng ta,
Bồ đề rộ nở, tiếng chim ca.
Lòng trong như suối siêng cầu Pháp,
Sáu cửa vào ra viếng Phật Đà.

Vĩnh Long, 20-3-2014

Hoa ngát hương

Tặng Phật tử Giác Ngọc, New Jersey viếng bảo tháp Xá Lợi chùa Phước Hải, Vĩnh Long, gieo duyên phước thí và cầu Pháp ngày 9-11-2013

Giác Ngọc tên người sen trở hương,
Ở nơi đất khách, biệt mù sương.
Quê cha đất Tổ thường thăm viếng,
Nghĩa chị tình em mãi vẫn vương.

Giác Ngọc tên người hoa ngát hương,
Gieo duyên phước thí hạnh khôn lường.
Kính Phật, thương Tăng, siêng cầu Pháp,
Uống nước nhớ nguồn, nhớ cố hương.

24-11-2013

Mong ngày mai hậu

Tặng Phật tử nghệ sĩ Tài Lưu, chúc bỏ đề tâm kiên cố

Tài Lưu tuy sống giữa trần ai,
Mộ đạo am tường pháp Như Lai.
Vì Pháp quên thân, siêng cầu Pháp,
Ngôi nhà biến thể, cảnh Phật đài¹.

Ở cõi trần gian mộng đảo điên,
Bao nhiêu oan trái, nghiệp triền miên.
Dũng mãnh chung lo nhà Tam Bảo²
Mong ngày mai hậu dứt oan khiên.

Vĩnh Long, 19-3-2014

Cả đời ấm lạnh

Tặng Nguyễn Thị Mỹ, pháp danh Diệu Trí, Vĩnh Long

Đã trót sanh thân giữa thế trần,
Làm con đạo hiếu vẹn mười phân.
Cả đời ấm lạnh, cam đành chịu¹.
Làm chị hi sinh, cạn tác lòng!

Cảnh cảnh đôi vắn thơ viếng thăm,
Bâng khuâng tác dạ xót xa lòng.
Cửa thiền rộng mở, mời nhân giả,
Lễ Phật thành tâm thoát bể trần².

Vĩnh Long, 20-3-2014

Sấm sấn chày kim cang

Ta đứng giữa trời đất bao la,
Với tinh thần vô ngại.
Chân lý của ta, là linh hồn tự tại,
Ta an tâm trong cảnh giới động tâm,
Ta sấm sấn chày kim cang,
Quyết đập tan nạn chướng.
Xây lầu đại giác bằng nền tảng chân tâm,
Đừng hỏi tại sao, ta bất tuân thủ tục hồng trần,
Vì ta sợ làm mất chân thật tướng,
Lẽ sống của ta là lý trí, là trái tim,
Đã nhập vào đại thể,
Bất nguồn thương từ vạn kiếp xưa xa?
Ta y chỉ nơi đâu?
Bằng dòng thức tâm vô biên,
Triền miên, giác tỉnh.
Chìm sâu giữa nguồn thiền,
Kìa! Trời đất bao la, dường như nói vạn lời
Đã trở về tự tính, không ta, nào có ta.

Núi Thị Vải, 1997

Nhiệm vụ khát sĩ

Tôi khát sĩ, tôi là Ni khát sĩ,
Vai mang bình, khát thực kiếp tha phương,
Gieo duyên lành là chứa vạn niềm thương,
Thương tất cả, thương bao la loài chúng.

Tôi khát sĩ, tôi là dòng khát sĩ,
Chẳng tham giàu, chẳng luyện ái lâu son,
Chẳng buồn mơ, vật chất mất hay còn,
Phủi tất cả vì danh lợi là giả.

Người khát sĩ mang tâm hồn cao cả,
Luôn phụng trì chánh pháp Đức Thích Ca
Đi vân du, pháp giới cõi Ta Bà,
Hầu khuyến khích những tâm hồn sa ngã,

Đang chơi với kêu la ngoài biển cả,
Đang thét gào, rên xiết giữa phù sa,
Vì lợi danh, vì tiền bạc cửa nhà,
Mà quên một cõi đời là tạm giả.

Ôi! Muôn vạn kiếp thọ thân người đã khó,
Đường trần gian, lắm kẻ muốn sang dò,
Mang vào thân cả hàng vạn niềm lo,
Nào cõi tịnh, mời ai sang bến giác.

Hồng Ngự, 1965

Đuốc tuệ lòng

Chèo thuyền pháp quyết vượt dòng bến mộng,
Chầm chậm trôi, ngậm gọi khách mê tân.
Ai đau thương, ai ngao ngán hồng trần,
Thuyền cập bến, khuyên ai tìm lối sống.

Thuyền chuyên chở đưa người vào cõi Phật,
Tìm nguồn vui trong sóng mắt từ bi.
Đi ta đi, tìm ánh sáng huyền vi,
Thuyền vượt sóng trong ba đào gió bắc.

Đem báo hiệu vàng hồng vừa che khuất,
Sương chiều rơi mặt biển trắng mênh mông.
Thuyền hiên ngang lướt sóng vượt băng sông,
Thủy triều mạnh thuyền đi trong gió lộng.

Hỡi khách quý hãy cùng tôi chung hướng,
Ngắm trời mây, kia hàng vạn trăng sao,
Đường tuy xa nhưng lòng người cố gắng,
Sẽ gần nhau trong gang tấc đó mà.

Ồ! Quả giác từ xa xa hiện đến,
Ở trong ta hàng vạn ngọn đèn lồng,
Đuốc mình đâu? Hỡi các bạn đồng tâm?
Cùng rọi chiếu để chan hòa ánh sáng.

Hái quả giác đừng si mê nông cạn,
Kẻ tìm châu đừng chỉ chấp có châu,
Đừng tham lam, đừng vọng tưởng, cơ cầu,
Châu sẽ biến khi lòng trần cảm luyến.

Hái châu, phải nghĩ đời muôn vạn ngã,
Quả đào tiên xin đừng hưởng riêng mình,
Ban muôn loài cho tất cả chúng sinh,
Hỡi các bạn đồng hành chung chí hướng.

Tịnh xá Ngọc Phương,

01-12-1969

Một đóa hồng liên

Kính tặng Ni sư Giác Liên

Diễn đạt làm sao hết ý mình,
Với người tu sĩ chẳng cầu vinh.
Thương đời, thương đạo, thương người khổ,
Đem cả cuộc đời, giúp chúng sinh.

Một thoáng đã qua tuổi thất tuần,
Trên đường đạo hạnh chẳng chùn chân.
Bôn ba các nước tìm chân lý,
Chí cả trượng phu, chí thoát trần.

Đáng kính làm sao, bậc chí hiền,
Trên đường hoằng pháp, hạnh, cần chuyên.
Làm đèn hiện tượng soi Âu - Á,
Một đóa hồng liên, trước cửa thiền.

Cái Nhum, 5-4-2014
Thích Nữ Liên Ánh

Viếng vịnh Hạ Long

Tặng Vũ Thủy, Thái Hà Books

Ôi! Đẹp làm sao vịnh Hạ Long,
Hoàng hôn buông xuống tỏa ánh hồng.
Cỏ cây chen lá màu xanh biếc,
Biển lặng trời trong gió thì thầm.

Ôi! Đẹp làm sao vịnh Hạ Long,
Như rồng ẩn hiện lớp mây giăng.
Bâng khuâng lữ khách chùn chân bước,
Nước chảy thuyền xuôi thấy ấm lòng.

Hà Nội, 22-10-2014

Viếng chùa Bái Đính và chín hang động

Gửi đôi lời đến Phật tử Thiện Đức (Nguyễn Mạnh Hùng) tri ân Phật tử cùng Ni sư chung lo Phật sự, chúng ta cần cho đi không cần hồi báo, chỉ mong đèn chân lý thấp sáng trong tâm thức mọi người. Chúc Thiện Đức luôn an lạc, hành Như Lai sứ, là hậu duệ của Ngài Duy Ma Cật.

Tạo hóa sắp bày cảnh thiên nhiên,
Non xanh nước biếc động thần tiên.
Trập trùng khe đá nhiều hang động,
Chờ đón hiền nhân đủ thiện duyên.

Một dãy sơn hà cả núi sông,
Có Đinh Bộ Lĩnh đạt kỳ công.
Dựng cờ giữ nước trang hiền triết,
Có vị vua hùng Trần Thái Tông.

Bái Đính ngôi chùa đã cất xong,
Khen ai thợ khéo đạt kỳ công.
La Hán tượng hình năm trăm vị,
Thập phương mộ đạo viếng rất đông.

Quang cảnh hữu tình đẹp như mơ,
Rừng xanh tĩnh lặng như đón chờ.
Tiếng chuông cảnh tỉnh vang trong gió,
Chờ khách trần ai bước xuống đò.

Hà Nội, 18-10-2014

Gương nhân ái

Tặng ông bà Ba Vui

*Thánh danh giáo Hữu Ngọc Minh Quang và Thanh Hoa
(Thánh Thất Cao Đài Bửu Quang Cảnh)*

Sống giữa cõi đời lắm đảo điên,
Chung lòng chung ý, quyết tu Tiên.
Chồng hiền, vợ tốt, con dâu hiếu.
Tích đức, tu chân, trở phúc duyên.

Gieo giống Từ bi quả chín mùi,
Chiều, khuya tụng niệm chẳng buông lời.
Say mùi đạo đức, quên danh lợi,
Thật hiếm thế gian được mấy người.

Chúc vạn niềm vui đến gia đình,
Trường chay dưỡng vật giúp sinh linh.
Đèn trời soi sáng, lòng nhân ái,
Hội giống nghĩa nhân thấm đượm tình.

Cái Nhum, 30-09-1999

Vào xứ thần tiên

Viếng Thạch Động, núi Kim Cương, động Kim Qui, động Thanh Long, hòn Phụ Tử

Phái đoàn ngoạn cảnh tỉnh Hà Tiên,
Thạch động đã vào thật hữu duyên.
Mây lạnh thiên nhiên, trời sấm sấm,
Gối đầu động đá, cõi ưu phiền.

Đá dựng trùng trùng cao đỉnh non,
Vững lòng Phật tử chí keo sơn.
Dầm bừa đá nhọn, chen hang động,
Gan thép rừng sâu, bước dập dồn.

Ôi đẹp làm sao cảnh tuyệt trần
Xuyên qua vách đá có báo trần.
Lung linh ánh sáng kim cương hiện,
Suối chảy hòa reo, khúc nhạc lòng.

Phái đoàn tiên bước động Kim Qui,
Chạnh nhớ người xưa cảnh ai bi.
Trọng Thủy, Mỹ Châu, cùng Triệu Chúa,
Thần Qui oai dũng giữ biên thùy.

Mạo hiểm đường rừng chẳng thở than,
Cười vang thanh thảo, dặm băng ngàn.
Thanh Long động chúa, Rồng ngậm đón,
Tiếng trống Thạch Sanh, ầm ầm vang.

Tạm biệt rừng xanh trở gót về,
Hành trình đôi kiêu xuống bờ đê¹.
Lội sông chập chững, mình ướt sũng,
Mỏi gối, chân run, bước lê thê.

Một chuyến du hành thật khó quên,
Non xanh nước biếc xứ thần tiên.
Có hòn Phụ Tử, cơ huyền bí,
Viếng động Thạch Sanh, phỉ ước nguyện.

21-4-2000 (ÂL)

Gỗ cửa thiền môn

Tặng bé Bảo Ngọc pháp danh Tiểu Huệ Minh, ấu nhi xuất gia lúc 10 tuổi. Sư phụ chúc con lớn lên đủ cơ duyên hành trình xứ Phật.

Vào cửa Thiền môn lắm ngây thơ,
Tuổi xanh như giấy trắng nguyên tờ,
Lắm le chiếm ngự hành tinh mới,
Ánh sáng huyền vi cấm ngọn cờ.

Chóng lớn nha con, bước đăng trình,
Mang nguồn sữa pháp cứu nhân sinh,
Danh lưu muôn thuở vào trang sử,
Vĩ đạo quên thân, chuyện tử sinh.

Cái Nhum, 18-12-2014

Làm trò trọn nghĩa

Tặng Sư cô Hiền Liên, California

Giác ngộ chân tâm quyết xuất gia,
Trò đời âm lạnh chốn phù hoa,
Thiền môn chờ rước người con Phật,
Nhẫn nại, huân tu ý hiệp hòa.

Quyết chí tầm tu pháp Thích Ca,
Làm trò hiếu nghĩa Thầy đi xa¹,
Siêng tu, cầu pháp, tầm chân lý,
Chúc Hiền gặt hái vạn kỳ hoa.

Mang Thít, 20-10-2014

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>

Tham gia cộng đồng chia sẻ sách :

Fanpage : <https://www.facebook.com/downloadsachfree>

Cộng đồng Google : <http://bit.ly/downloadsach>

ĐỊA CHỈ LIÊN LẠC:

CHÙA PHƯỚC HẢI

Ni sư Thích Nữ Giác Liên:

Thị trấn Cái Nhum, huyện Mang Thít, tỉnh Vĩnh Long

ĐT: 0703.840869

DE: 01228901195 - 0936096520 - 0906 926 210

Email: nisugiaclien@yahoo.com

Website: www.nisugiaclien.com

CHÙA LONG SƠN

Thượng tọa Thích Minh Thông

Số 71/777, đường số 30 (cũ Lê Đức Thọ), phường 6,

quận Gò Vấp (An Nhơn), thành phố Hồ Chí Minh

DE: 0966919627

Thầy Minh Qui: 0902013161